

DE ZWARTE

nr.
132

blad tegen
vakantie-depressies

21 juli '89

f 2,25

in dit nummer o.a.:

- genenpaspoort
- vrouwenweek Ruigoord
- campagne-voorstel E'92

Koloton

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is De Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg,
R'dam: van genep/krities boekwerk/kraakkroeg, Dordrecht: botte bijl., Nijmegen: de klinker/de oude mol, Den Haag: de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau, Weert: kollektieve boekhandel, Arnhem: infokafee, Eindhoven: vredeswinkel, Venlo: infocentrum/ea. Den Bosch: den duvel/ea. Maastricht: de tribune/ea. Utrecht: de rooie rat/aku/daar/ea. Wageningen: de uitbuyt/ea. Groningen: 689/vredeswinkel/ea. A'dam: fort van sjakoo/slagerzicht/athenaeum/kraakkroegen, Leiden: manifest/wereldwinkel, Alkmaar: portaal, Haarlem: agora/athenaeum/ea.
verder nog op een aantal punten in Duitsland, België en Frankrijk.

Inhoud

3. A'dam: verf tegen de Stopera
4. Anti-city-akties in A'dam en Utrecht
6. Kraken in Rhenen & Pudoc, Wageningen
8. Waarom meedoen aan de bezetting van het EG-kantoor in Brussel - stuk van enkele vrouwen van de A'damse vrouwengroep.
10. Voorstel voor een campagne tegen het verenigd Europa van het kapitaal
13. Bush in Leiden
14. Onbehagen over het zwarte gat in het hoofd van een patriarch - een reactie
17. Europa '92 in Ruigoord
24. Over het genenpaspoort
28. Over El Salvador
29. Korte Berichten
32. Strip

AMSTERDAM

3 JULI 1989 :

Voor wie niet luisteren wil.....

Of: de strijd voor een zelfbepaald leven in een stad als Amsterdam.

Wie zich afvraagt waarom wij met verf gooien naar de Stopera en naar rijke toeristen in Candlelight-rondvaartboten, het volgende: Jarenlang hebben we met wisselend succes geprobeerd leegstaande huizen op te knappen en weer bewoonbaar te maken. In het begin van de jaren tachtig hebben wij veel op straat gevochten om onze huizen te behouden tegen de hand in hand gaande gemeentepolitiek en spekulantenwoekering. Te behouden tegen enerzijds verkrotting en anderzijds woekerwinsten. De gemeente werd terughoudend vanwege het slechte beeld dat wij de stad gaven en de spekulanten trokken zich terug omdat de huizenmarkt instortte. Toen maakten wij de fout te denken dat het altijd zo zou blijven:

we koesterden ons in onze relatieve rust, kraakten er af en toe 'n pandje bij, protesteerden tegen onregelmatig plaatsvindende ontzuimingen, maar keken te weinig naar actuele ontwikkelingen, hadden ook vaak niet meer het idee dat er nog veel toekomst zat in de kraakstrijd.

Ondertussen is alles veranderd: de spekulanten zijn aktiever dan ooit tevoren, zien weer mogelijkheden om grof geld te verdienen en de gemeente heeft het spekken van spekulanten tot beleid verheven. Niet alleen omdat de Stopera zo duur is uitgevallen, maar vooral omdat de gemeente zijn image van toeristentrekpleister en internationaal handels- en zakencentrum probeert te versterken. Hiertoe wordt het ene hotel en kasino na het andere bankgebouw en yuppie-appartement uit de grond gestampt.

Amsterdam heeft 't, het gaat weer goed met Amsterdam, niets lijkt "het Nieuwe Amsterdam" meer in de weg te staan. Nee niets, behalve

de mensen die er wonen. Mensen die nog niet de stad zijn uitgevlucht om hun heil te zoeken in slaapsteden als Almere en Lelystad (om daar vervolgens ontevreden te zijn omdat het er zo saai en kaal is, omdat alles van beton is) of mensen die zich niet uit hun woning laten plaatsen om te moeten verhuizen naar een stadsvernieuwingsgebied waar ze de huur eigenlijk niet op kunnen brengen of waar ze vereenzamen omdat ze er niemand kennen. Maar ook mensen zoals wij zelf, die al jaren in Amsterdam wonen, huizen hebben gekraakt om voor onszelf en voor anderen woon- en werkruimte te scheppen. Omdat de gemeente het domweg niet deed, integendeel: de stad moest leeggeruimd worden voor het grote geld van rijke (sex-)toeristen en yuppie-zakelui. En dit is precies wat er de afgelopen jaren is gebeurd en waar o.a. van Thijn verantwoordelijk voor is: jongeren, zieken, bejaarden, buitenlandse mensen, vluchtelingen, verslaafden, krakers, kunstenaars, uitkeringsgerechtigden, vrouwen.... worden tegen elkaar uitgespeeld en de stad dan wel het land uitgejaagd. Heel concreet tijdens de afgelopen maanden: de botte verdachtmaking tegen de Marokkaanse jongeren en nu weer de bijna totale beperkingen tegen de staatzakeluis. Niet alleen wordt hen het spelen onmogelijk gemaakt en daarmee hun inkomsten ontnomen; zij worden direkt gekriminaliseerd: boetes, verdachtmakingen, in beslag names, registratie d.m.v. foto's en zo verder.

De sociaaldemocraten in dienst van de multinationals, ook hier in Amsterdam!

Welnu, wij vinden het mooi geweest. Wij weten dat we van deze onderkruipers niets te verwachten hebben, wij zijn solidair met al die mensen die tegen de verdrukking in op hun woning blijven zitten, die het vertikken om te luisteren naar alle mooie praatjes van ambtenaren en wetenschappers, die hun eigen leven willen blijven bepalen.

Want dat willen wijzelf óók, in onze woningen waar we zelf over willen blijven beslissen, in een stad die niet dood wordt gemaakt door beton en staal, door torenhoge gebouwen, door duizenden auto's, door sexpaleizen, gokhuizen en kasino's (waar vooral mannen hun frustraties kwijt kunnen om in het dagelijks leven te blijven 'funktioneren'), banken en hotels, door politie en marechaussee die hier het Europese vluchtelingen- en veiligheidsbeleid ten uitvoer moeten brengen.

Het beleid is hier niet anders dan in andere steden of landen, in heel west-europa. In al die landen wonen mensen die niet willen leven in futuristische betonsteden zoals we ze tot voor kort alleen nog maar uit Noord-Amerika kenden. En in al die landen verzetten die mensen zich daar ook tegen. Omdat ze het niet zo willen. En dat is precies zoals wij er over denken!

Wij zullen de eerder genoemde hand in hand gaande gemeente/staats politiek en zaken- en handelsbelangen direkt aanvallen op voor hen kwetsbare plekken. Wij trekken ons niet terug in onze woningen, wij zullen hier blijven en samen strijden tegen uitbuiting en onderdrukking en vóór een zelfbepaald leven in eigen pand.

Wij eisen: geen ontruimingen, geen anonieme dagvaardingen, geen yuppie-stad!

Het mag duidelijk zijn dat we deze eisen vooral aan onszelf (moeten) stellen, omdat we van de gemeente niets te verwachten hebben; we zullen zelf voor ons leven, zoals wij dat willen, moeten vechten.

Van Thijn, zwijn, we krijgen je wel klein!

We groeten de mensen in de Hafenstrasse in Hamburg die bedreigd worden met ontruiming, en roepen hen van hieruit toe:

Hafen blijft!!!

aktiegroep:

.....die moet maar voelen

AMSTERDAM

AAN ALLE AMSTERDAMSE MENSEN

Wij Ed van Thijn en Louis Genet, respectievelijk gewezen burgemeester en wethouder van Amsterdam, kunnen het niet meer aanzien wat we zelf aangericht hebben in Amsterdam.

Om met ons geweten in het reine te komen hebben we vannacht ruiten ingeworpen en verfbommen gegooid tegen de gevel van de WIARDA BECKMAN STICHTING. Deze stichting is de denktank van onze eens zo geliefde partij.

De bewoners en bewoonsters van de kraakpanden aan de Tesselschadestraat en de Stadhouderskade hebben ons middels hun activiteiten en verklaringen tot het inzicht gebracht dat de P.V.D.A. in werkelijkheid een Partij Voor Dure Appartementen is (en eigenlijk altijd al was). We hebben ons een rad voor ogen laten draaien door wetenschappelijke rapporten van de partijintelligentia zoals die onder andere in de Wiarda Beckman stichting werkzaam is.

Natuurlijk (we willen de schuld niet geheel op anderen schuiven) zijn we ook verleid door de aanzienlijke hoeveelheid geld die onszelf door de sociaaldemocratie ten deel is gevallen.

Ons anti-kraakbeleid, onze inspanningen om Amsterdam tot een stad voor de rijken, tot een financieel centrum van 'europa 93' te maken, zien wij nu als één groot dwaalspoor. Diep geschokt over ons eigen wanbeleid, over het verlaten van onze idealen omtrent menselijke gelijkheid en gelijkwaardigheid, hebben we ons de gewetensvraag gesteld: aan wiens kant staan we eigenlijk?? Staan we aan de kant van het grootkapitaal (hieraan wil ik, Ed, toevoegen: het racistiese bedrijfsleven) dat nu op weg naar Europese eenwording de misdadige krachten nog meer bundelt?

Of staan we aan de kant van mensen die vechten voor een fundamenteel andere maatschappij, zonder racisme seksisme en economische uitbuiting?

Wij hebben gemeend voor deze lasten te moeten kiezen.

Wij hebben tevens gemeend dat het niet voldoende is om onze excuses aan te bieden aan de Amsterdamse

bevolking, maar dat wijzelf in actie zouden moeten komen. Onze aanslag op de Wiarda Beckman Stichting is daarvan slechts het begin.

We zullen doorgaan met de strijd en ondersteunen van ganser harte de eisen van de mensen van de Tesselschadestraat en de Stadhouderskade:

*Géén ontruiming van deze en andere kraakpanden!

*Stop city-vorming en yuppieficatie!

*Géén verenigd Europa van het kapitaal!

*Hun strijd, onze strijd, internationale solidariteit: Hafenstrasse blijft!

VIVA LA REVOLUTION!!!
(op alle nivo's)

Ed en Louis

Rotterdam

SHELL WEER DOELWIT AKTIES

PERSVERKLARING

Op dinsdagnacht 12 juli zijn de slangen doorgezaagd van de Shell-pomp aan de Calandstraat in Rotterdam uit protest tegen de ondersteuning van fascistiese regimens als in Zuid-Afrika door deze aasgieren.

VRIJHEID VOOR AZANIA !!!

Wilde ganzen

PERSVERKLARING

Vannacht zijn bij twee Shellstations in Rotterdam de slangen doorgesneden.

Apartheid is moord.

Breek Shell

RARA-kommando Simon Mbatha.

Utrecht

PERSVERKLARING

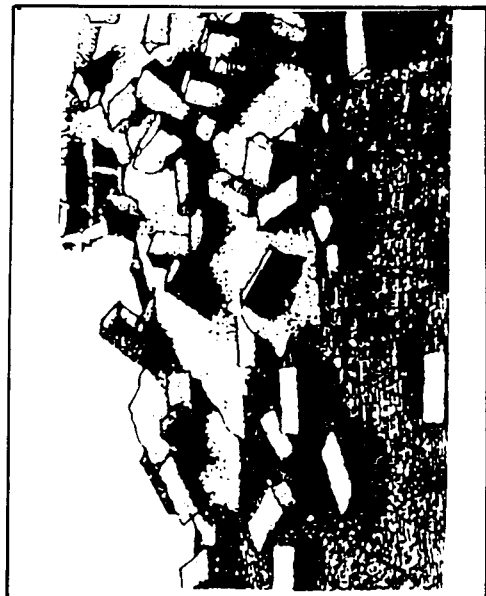
Vandaag, woensdag 12 juli 1989, hebben wij, een groep krakersters en sympathisanten uit Lombok, het kantoor van de dienst Woningbeheer van de gemeente Utrecht aan de Kaatstraat dichtgeplankt. Deze actie is gevoerd uit protest tegen het steeds verdergaande anti-kraakbeleid van de gemeente Utrecht. Afgelopen voorjaar verscheen er een notitie van de heer Dröge van Woningbeheer, met het verzoek aan B&W, hem toestemming te verlenen om leegstaande panden in Lombok van binnen onklaar te mogen maken en dicht te metselen. Toestemming daarvoor is niet verleend, onder meer omdat de gemeente bang is voor verdere verpaupering van de wijk. Zolang de gemeente nog niet beslist heeft over de toekomst van Lombok, weet ze niet of het dichtmetselen van panden wel in haar belang zal uitwerken.

Dat er verpaupering optreedt is duidelijk, het zijn juist de krakersters die leegstaande panden weer bewoonbaar maken en opknappen. Daarom is het deste pijnlijker dat de gemeente in oktober 1989 een renovatieplan gaat uitvoeren in een hizenblok in Lombok, waar zich ook zeven kraakpanden bevinden. Omdat de huren na renovatie veel hoger zullen zijn dan nu, zal een aantal van de huidige bewonersters niet meer in hun huizen kunnen terugkeren. Voor de krakersters betekent de renovatie dat ze ontruimd zullen worden, omdat ze "illegale" bewonersters zijn. Hierdoor worden tien mensen dakloos. Woningbeheer wil niet zien dat krakersters ook bewonersters zijn, en weigert zich actief met hen bezig te houden.

Daarom leek het ons zinniger om Woningbeheer dicht te planken, dan dat zij bewoonde panden onbewoonbaar en onbetaalbaar maken.

KRAKEN GAAT DOOR!!!

WIE METSELT MOET DE PLANK VERWACHTEN

UTRECHT

perverklaring

Vanochtend, woensdag 12 juli, hebben wij Wijkburo Noord een ander gevelkleurtje gegeven. Dit is uit protest tegen de (coördinerende) rol die het buro heeft bij stadsvernieuwingsprojecten in de wijken Ondiep en Pijlsweerd / Utrecht. Stadsvernieuwingsprojecten van de gemeente kennen vrijwel allemaal een even triest als stereotiep verloop. De gemeente heeft plannen voor een bepaald gebied voor nieuwbouw. Deze nieuwbouw i.p.v. renovatie is vrijwel niet tegen te houden. Dat is het gevolg van de absurde normen die gemeentelijke instellingen hanteren bij bijv. bouwtechnische onderzoeken. Volgens de huidige normen van de gemeente voldoen inderdaad zeer veel woningen in Lombok, Pijlsweerd en Ondiep niet meer. Er kan dan hoogstens nog een 5 à 10 jaars renovatie vanaf, renovatie voor langere termijn is te duur. Daarna volgt onverbiddelijk sloop. Woontechnies 'voldoen' dat soort type woningen ook niet meer; de gemeente kan volgens eigen zeggen geen gezinnen in dat soort woningen plaatsen. Dat veel van de mensen echter redelijk tevreden met hun woningen zijn en ook over de buurt waarin zij leven, schijnt voor de gemeentemensen minder ter zake te doen. Als eenmaal de sloop en nieuwbouwplannen op tafel liggen, merk je dat vrijwel meteen aan de buurt: "slechte" woningen worden dichtgeplankt of dichtgemetseld om kraken te voorkomen, er wordt weinig of geen onderhoud aan de woningen verricht door de gemeente. Resultaat van dit alles is dat de buurt verpaupert en het welzijn van de buurtbewoners sterk achteruit gaat. Uiteindelijk, in samenhang met uitplaatsing, is de sociale infrastructuur van een buurt vernietigd. Voorbeelden van dit soort buurten zijn Lombok, omgeving eerste daalse dijk, schutstraat en omgeving. Een mooi voorbeeld van hoe de gemeente werkt bij dit soort projecten is projekt Schutstraat e.o. Over de Schutstraat is jarenlang gediskussieerd wat betreft stadsvernieuwing. Toen partikuliere woningverbetering niet lukte is binnen de gemeente getracht, om na aankoop tot verbetering te komen. Uiteindelijk werd echter door de raadscommissie voor volkshuisvesting en stadsvernieuwing de mogelijkheid van instandhouding voor 10 jaar afgewezen. Dit zou te duur zijn. Inderdaad zou dat duur zijn maar dat is niet verwonderlijk als je woningen eerst kraakvrij maakt, daarna dichtplankt en 5 jaar later nog eens komt kijken hoe het ermee staat. Het huidige plan is, principebesluit 2 juni 89, om de Schutstraat zo spoedig mogelijk te slopen en

daarna woningen die in particulier bezit zijn op de Straatweg nr.157 t/m 189 en aan de Prooststraat aan te kopen, en deze binnen 3 tot 5 jaar te slopen. Vervolgens zal er een blokkendoos van 4 lagen neergezet worden. Het gevolg hiervan is dat de nieuwbouw pas over 6 jaar plaats kan vinden. Dat betekent voor de betrokken bewoners in de Prooststraat en de Straatweg, dat zij door het wegvallen van de Schutstraat zeer veel geluidshinder voor een langdurige periode van het treinverkeer zullen ondervinden. Er ontstaat bovendien een onoverzichtelijke, onveilige driehoek grond tussen de keerwand van het spoor, de Straatweg en de Prooststraat. De buurtbewoners zien dit niet zo zitten en zijn voor een gelijktij-

dig slopen van Prooststraat, straatweg en Schutstraat. De 'sterke' tegenargumenten van de gemeente om de Schutstraat wel zo snel mogelijk te slopen, waren dat door de huidige situatie daar er een onevenredig grote kans op brand, ratten, vestiging van junks is en dat de bouwkundige staat van de woningen er een gevaar voor de openbare veiligheid is. Je kent dat wel: huizen die spontaan boven op mensen vallen en zo.... Dat er echter onuitgesproken, achterliggende motieven van de gemeente zijn om zo snel de Schutstraat te slopen, blijkt uit de notitie Schutstraat. Daaruit blijkt dat het er meer om het image van de stad Utrecht te doen is. Enkele citaten uit deze notitie: gewezen moet worden op de nadelen die aan het bouwen in de oude rooilijn (van de Schutstraat) verbonden zijn: -het zicht vanaf het spoor, een van de belangrijkste verkeersaders van de stad, is ook van belang.

In dit stadsdeel roept het stadsbeeld nu nog associaties op met een oude engelse industriestad (hoog spoor, treinreizigers kijken uit op laaggelegen bebouwing op korte afstand van het spoor)... -Het bredere straatprofiel maakt het mogelijk het spoor met etagebouw te begeleiden, waardoor het stadsbeeld ter plaatse meer allure kan krijgen...

Uit deze notitie blijkt de gemeente het te doen om het stadsbeeld, cityvorming. Wat de bewoners eigenlijk vinden doet niet ter zake. Dit was ook te merken bij de inspraakavond en het woonwensenonderzoek. Vrijwel alle mensen woonachtig in de Schutstraat zijn buiten het onderzoek gehouden, omdat zij bruikleners of krakers waren. Huurders die men nog wel bereikte in de Prooststraat en de Straatweg, hoogstens 70%, kregen een zeer suggestief vragenlijstje voorgeschiedt waar weinig mee te beginnen was. Met de niet onverdeelde gunstige uitslag van het onderzoek deed de gemeente niet veel. Bijvoorbeeld met het feit, dat veel mensen terug wilden na voltooiing van de nieuwbouw. De gemeente wil er namelijk 75% bejaarden plaatsen, terwijl er nu slechts zo'n 10% bejaarden wonen.

D.A.G. (Door deze Actie stadsvernieuwing Gedwarsboomd)

"VILLA V." DE KRAKENDE GESCHIEDENIS VAN EEN MONUMENT

Een voorlopig stuk in drie bedrijven, voor meerdere personen. Een verhaal met een internationaal karakter, dat gestalte krijgt in de verschillende kamers van de Arrondissementsrechtbank te Arnhem. In gang is nu het derde bedrijf. Vrijdag 14 juli a.s. doet rechter L. van Wey een uitspraak. Wordt het pand in kort geding ontruimd of moet eiseres hiertoe iets anders gaan verzinnen? De pauze gebruiken we voor een korte samenvatting.

De personages

Mr. P. Wolters Gewiekst jurist in de marges en oorspronkelijk eigenaar van het pand. Inmiddels, als bajesklant, slachtoffer van eigen praktijken.

Jakob Koos Leutscher Ontroerend zakenman, pendelend tussen Alicante, Amsterdam en het Isle of Man. Verschijnt in wisselende gedaantes zoals:

Ester Investments Ltd. Een B.V. gevestigd op het Isle of Man. Verkeert tot op heden in staat van ontbinding wegens niet nagekomen verplichtingen. Leutscher, laten we hem L. noemen, is de directeur.

Nederlands Trustkantoor voor belegging en financiering Vennootschap aan de Keizersgracht te A'dam. Directeur is Alida Leutscher-Vasen. Alida Leutscher-Vasen Echtgenote van L. Met name op zakelijk vlak een partner.

Van Brandwijk Plaatselijk makelaar te Rhenen. Onderhoudt goede contacten met de gemeente. En is een onmisbare kracht in nog niet gereali-

seerde plannen voor sloop en appartementen.

Aannemersmaatschappij Bouman B.V. Aannemer te Veenendaal. Het jongst opgevoerde kopstuk in dit gezelschap. Eveneens medewerker aan de plannen van L.

Mr. J. E. Brands Advokaat. Spreekt namens alle bovengenoemde personen en instellingen. Behartigt de diverse belangen al naar gelang het uitkomt.

Bewoonsters van het pand Zes maal Maria en de hond. Vanaf september 1983 in de rol van tegenspeelsters. Piet Wiegman Advokaat. Spreekt namens de bewoonsters. Zaaft mist en roept vragen op.

De rechter spreekt recht, maar moet zijn rol nog bewijzen.

Het EERSTE bedrijf

Tegen de achtergrond van een leeg huis, achterstallig onderhoud en onbetaalde rekeningen verschijnt Wolters als de slechte eigenaar. Bewoonsters kraken het leegstaande pand in september '83. En verliezen zich al spoedig in fantastische plannen voor verbouw en behoud. Zelfs met de steun van klinkende namen, zoals bijv. het bouwfonds nederlandse gemeenten, vinden ze bij de gemeente geen enkel gehoor.

Stilte... Dan wordt, niet geheel onverwacht, Wolters aangehouden en gearresteerd. En vervolgens veroordeeld wegens enorme belastingsfraude, forse schulden en ander geknoei. Exit Wolters. De NMB, als grootste schuldeiser, neemt de handel over.

Het TWEDE bedrijf

Het is november '86. Leutscher komt op. In naam van Ester koopt hij het pand van de NMB voor het onwaarschijnlijk lage bedrag van 80,000

gulden. Dit nadat bewoonsters een jaar daarvoor een bod van 133.000 waagden. L. ontwikkelt ideeën. In april '87 worden de bewoonsters anoniem gedagvaard. In een bodemprocedure, want voor een kort geding is het nog te vroeg. Er staat nog geen plan op papier. Wel zijn er de intenties; sloop en nieuwbouw. Een nog gave villa moet plaats maken voor 7 luxe koopappartementen voor bejaarden. Terzijde: 2 jaar later zal het VHP (Volkshuisvestingsplan) konkluderen dat aan nieuwbouw voor deze categorie geen behoefte is.

Plaatselijk makelaar van Brandwijk laat zich zien als gretig compagnon. Bewoonsters laten opnieuw de bouwkundige staat onderzoeken. Architect P. Roza laat zien dat renovatie financieel mogelijk is en stedenbouwkundig wenselijk. Ondertussen sleept de procedure voort en is de jaarwisseling gepasseerd. Het is nu '88. Bewoonsters wenden zich tot het Isle of Man..

Speurwerk op dit belastingsparadijsje brengt aan het licht dat Ester sinds september '87 niet meer bestaat. Ontbonden wegens niet nagekomen verplichtingen jegens de Kamer van Koophandel op Man. Inschrijfgelden niet betaald, jaarverslagen nooit geschreven. In mei ontmoeten de partijen elkaar in Arnhem. Bewoonsters poneren het zojuist ontdekte en stellen dat een ontbonden B.V. niet bestaat, niet kan handelen en dus geen partij kan zijn. Advokaat Brands, onaangenaam verast, voert ad hoc een voddig kontrakt ten tonele waaruit zou blijken dat het ned. Trustkantoor reeds sinds juli '87 is aangesteld als liquidatrice van Ester. Bij deze treedt Brands dan ook op namens dit Trustkantoor. De rechter toont bedenkingen. Dergelijke metamorfoses zijn juridisch onhoudbaar. De zaak wordt kompleks. Na lang beraad verschijnt in november '88 een tussenveronnis. Leutscher, c.q. Ester, c.q. het Trustkantoor moet duidelijkheid verschaffen over de eigendomsrechten en bevoegdheden van Ester volgens het recht van het Isle of Man. Slechts op deze voorwaarden kan het proces worden voortgezet. Inmiddels

is een zwartboek verschenen. Een hardhandig dokument over de handel en wandel van L. Zelfs van Brandwijk lijkt geschrokken en voorziet problemen.

Het DERDE bedrijf.

Onder druk van Brandwijk en het lastig verzoek van de rechter verkoopt L. het pand voor f239.000. Met een voorlopig koopkontrakt lijkt aannemer Bouman de nieuwe eigenaar. Maar is het nog niet. Eerst een ont-ruimingsvonnis, dan de eigendomsoverdracht.

Leutscher laat Bouman, onder hoede van advokaat Brands, een kort geding aanspannen. Zo moet Bouman ontruiming vorderen van een pand dat hij niet bezit. In dit proces d.d. 17 juni '89 viert opnieuw de twijfel hoogtij. Ester kan geen verkoper zijn als ze formeel niet bestaat. En Bouman dus geen eigenaar. Bovendien wordt duidelijk dat het Trustkantoor nooit als liquidator kan optreden. Het recht van het Isle of Man eist een natuurlijk persoon. Ook eist dit recht de melding van een liquidator. Van het Trustkantoor hebben ze nooit gehoord. De zitting heeft het aanzien van een klucht. Veel verwarring, gehak en vooral gelach. De rechter doet ook mee. Brands weet het niet meer. En oppert dat klient L. verstrikt is geraakt in eigen konstrukties. Hij krijgt een tweede kans; nog 6 weken om orde op zaken te stellen. Ester reaktiveren en de nodige papieren verzamelen. Het is dan 4 juli. Brands lijkt niet

geslaagd. Een briefwisseling tussen advokaten vol intenties is het enige dokument.

Goed. Dit speelde zich in het voorafgaande af. Vrijdag 14 juli a.s. volgt de uitspraak in kort geding. Hoe deze ook zal luiden, de toekomst laat zich niet raden. Er blijft de verwondering. Waartoe dient het omslachtig bewegen rondom een simpel probleem. Wie zou er niet een blik achter de schermen willen werpen. In de boekhouding van L. bijvoorbeeld. Een blik, het toneel voorbij. Dat kunnen we hopen, niet verwachten. Nu over wat te verwachten is. Bezwaren van de bewoonsters tegen het bouwplan zodra deze ter inzage ligt. Bezwaren tegen het afgeven van een bouwvergunning en gebruik van de artikel 19-procedure (nodig om het bestemmingsplan versneld te wijzigen). En verder bezwaren van de Historische Vereniging Rhenen en de Bomenstichting tegen voorgenomen plannen. Voor behoud van het huis en ... de boom.

Tot slot merken we op dat iedere suggestie voor een VIERDE bedrijf met goede afloop van harte welkom is. U kunt schrijven of bellen naar:

Bewoonsters "Villa V."
Utrechtsestraatweg 20
3911 TV Rhenen
tel. 08376-16256

nagekomen bericht:
" GEWONNEN! VORDERING AFGEWEEZEN!!!

HALLO, EEN BERICHTJE UIT HET KROTTENKAMP WAGENINGEN.

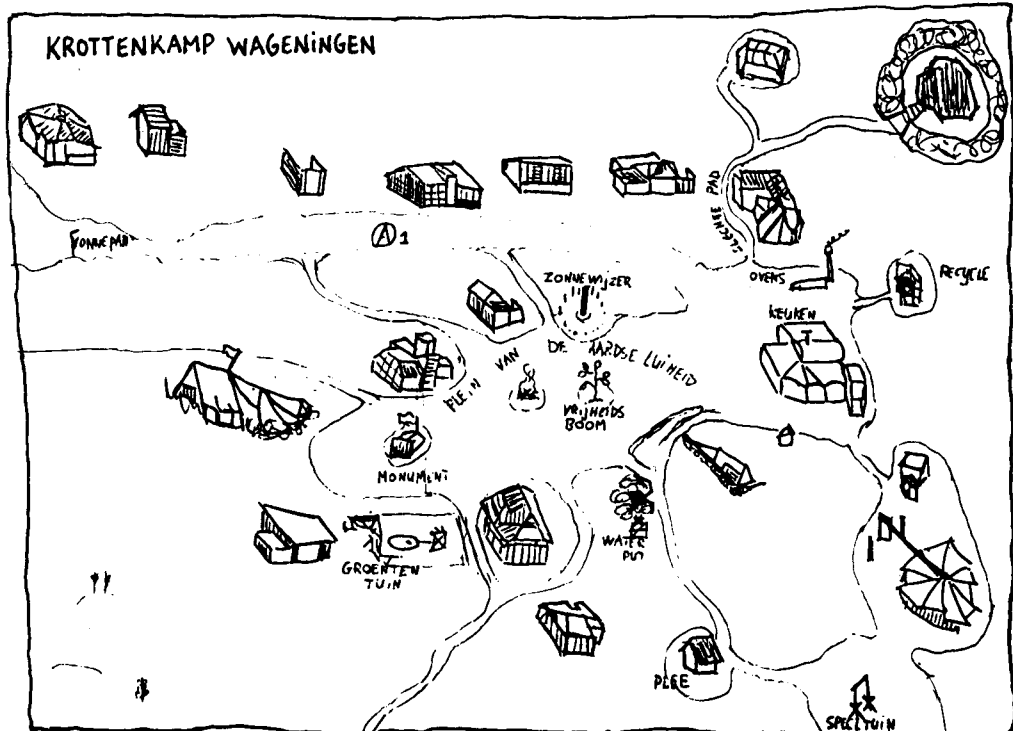
Vier weken geleden (Zwarte 129) berichten wij van de kraak van het Pudocterrein. Er is in die tijd veel gebeurd. Om te beginnen hebben wij het bericht gekregen dat de gemeente ons gedoogt. Dit houdt in dat we hier kunnen blijven zolang er geen semi-permanente woningen komen (woonwagens) en er geen andere plannen zijn voor het terrein. We hebben inmiddels ook het wat minder goeie weer op bezoek gehad en hebben ons er doorheen gezwind. Dit mede door aanleg van een keuken, een kachel en een (droge) plee. Er zijn een aantal nieuwe krotten verzezen die nog nauwelijks krotten te noemen zijn. Dat we zo door kunnen bouwen is o.a. te danken aan een vervoersbedrijf die zijn afval pellets bij ons komt dumpen. Ook zijn er projectjes gestart zoals zelfgebouwde houtkachels om op te koken, een waterput, een groentetuintje, een museum en een zootje kunst. Eén bewoner is met de schrik vrijgekomen toen zijn krot in de brand stond, de schade bleef beperkt tot een gesmolten walkman en een half verbrande matras. Dit tot zover.

Wat over de toekomst. Hoewel de aanloop goed is blijft iedereen welkom en langs te komen en, een bijdrage te leveren aan het hele gebeuren, of eens goed bij te komen van alle city-stress. Als je langskomt en je hebt de mogelijkheid iets mee te nemen: we zijn blij met a.o.

bouwmaterialen (behalve pellets) accu's gereedschap.

En onthou: elke volle maan feest! En je moet er zeker zijn geweest.

Groetjes.

BRUSSEL

De volgende twee artikelen, BRUSSEL en ER ZIJN VEEL REDE-
NEN OM TE STRIJDEN TEGEN DE INTERNE MARKT VAN DE EG zijn
afkomstig uit een brosjure die is gemaakt na de bezetting
van het Direktorat Generaal III in Brussel mei van dit
jaar. In deze brosjure vertellen de deelnemers aan
deze actie, afkomstig uit Duitsland, Denemarken, Zwitser-
land en Nederland, over hun ervaringen. Waarom ze mee ge-
daan hebben, hoe de voorbereiding was, hoe het in de bajes
was, hoe de inschattingen over de hongerstaking waren, waar-
om deze actie internationaal gevoerd is en waarom het belang-
rijk is als verzet te strijden tegen de Europese eenwording
en voor de eisen van alle strijdende gevangenen. De brosjure
is vooralsnog in het Duits, maar zal binnenkort ook vertaald
worden in het Nederlands.

BRUSSEL

We willen in dit artikel vertel-
len waarom en op welke manier
wij als vrouwengroep meegedaan
hebben aan de actie in Brussel.
Wij zijn vier vrouwen uit de
vrouwengroep in Amsterdam. Bin-
nen de vrouwengroep houden we
ons bezig met een aantal the-
ma's, onder andere bevolkings-
politiek, genen- en voortplant-
ingstechnologie, vrouwelijke
gevangenen en IMF Wereldbankpo-
litiek. De vrouwengroep is ont-
staan vanuit de behoefte om
onzelf als vrouwen te organi-
seren.

We brengen zelf actief informa-
tie naar buiten in de vorm van
publikaties, informatieavonden
en acties. En we willen werken
aan onderlinge vrouwenstrukt-
uren om gezamenlijk te komen tot
een sterk vrouwenverzet.

In de vrouwengroep komt regel-
matig de vraag terug met welke
andere vrouwengroepen we samen-
werking zoeken, maar ook hoe
we samenwerking met gemengde
groepen zien.

In principe hebben we besloten
dat onze prioriteit ligt bij
het zoeken naar samenwerking
met aanverwante vrouwengroepen.
Samenwerking met gemengde groe-
pen sluiten we niet uit, maar
bekijken we per situatie. Ach-
tergrond van dit standpunt vor-
men een hoop negatieve persoon-
lijke en politieke ervaringen
van vrouwen met gemengde struk-
turen: kritiek op seksisme daar-
binnen en het ontbreken van een
anti-patriarchale analyse. Ach-
tergrond vormt ook het inzicht
dat er wel degelijk overeenkom-
sten bestaan tussen de strijd
van bepaalde delen van het ge-
mengde verzet en onze eigen
strijd.

In praktijk werkt het echter
zo uit dat vrouwen individueel
wel betrokken zijn bij gemeng-
de strijd (kraken, de anti-
shellkampagne, ondersteuning
van de hongerstaking e.d.) maar
dat dat niet kollektief als
vrouwengroep bediscussieert en
aangegaan wordt. Een tamelijk
onbevredigende gang van zaken.
Zowel omdat daarmee de diskus-

sie over samenwerking met ge-
mengde groepen (met wie, waarom,
hoe) in feite is blijven ste-
ken op het bovengenoemde alge-
mene principebesluit, als ook
omdat het op individueel nivo
het gevoel oplevert als zouden
verschillende strijdterreinen
en vormen van verzet elkaar uit-
sluiten.

We hebben besloten om met ons
vieren aan deze actie mee te
doen in de eerste plaats omdat
we de actie heel erg zaten zit-
ten. We hebben ervoor gekozen
om niet van tevoren de diskus-
sie aan te zwengelen in de
vrouwengroep, omdat we dat niet
als haalbaar zagen binnen de
korte voorbereidingstijd en bin-
nen de hele opzet van de actie.
We wilden naderhand de diskus-
sie over samenwerking met ge-
mengde groepen opnieuw oppakken
binnen de vrouwengroep op basis
van onze aanpak en concrete er-
varingen daarmee.

Onze motivatie om aan de actie
mee te doen vloeit voort uit
de strijd zoals we die vanuit
onze vrouwengroep voeren. De
vrouwengroep ondersteunt de ei-
sen van de strijdende gevangene-
nen (in hongerstaking) voor on-
der andere samenvoeging. Ook
wij zien samen discussieren,
samen leven, het leren van el-
kaar en de organisatie van ons
zelf als vrouwen als noodzaak.
Het vormt de wezenlijke basis
voor gezamenlijk verzet tegen
isolatie zowel binnen als bin-
ten de bajes. De keuze om ons
nu in solidariteit met de hon-
gerstaking van strijdende ge-
vangenen gezamenlijk te richten
tegen de Europese eenwording,
heeft te maken met het feit dat
wij steeds meer ontdekken hoe
die eenwording raakt aan alle
aspecten van ons leven en onze
strijd.

Voor het eerst drukte het ver-
zet tegen clause 28 (de engel-
se anti-homowet) ons met de
neus op het feit dat de Europe-
se eenwording niet veraf en ab-
stract is. De afstemming van
wetten op elkaar maakt dat we
een repressieve ontwikkeling
in het ene land (die op zich
al shockerend genoeg is) niet
meer geheel los kunnen zien
van ontwikkelingen in ons ei-

gen land en dus van ons eigen
leven. Zo zien we het problema-
tiseren van lesbies ouderschap,
zoals dat op dit moment in Ne-
derland gebeurt, in dezelfde
lijn terug naar af naar het
kerngezin en gedwongen hetero-
seksualiteit. Andere ontwikke-
lingen met hetzelfde doel zijn
de opkomende anti-abortus-lob-
by en het pronataliteitsbeleid
in diverse west-Europese lan-
den. Allemaal concrete bedrei-
gingen voor het zelfbeschik-
kingsrecht van vrouwen over ons
eigen lijf en leven.

Steeds meer ondervinden we de
consequenties van de leegstands-
wet (anti kraakwet), city-vor-
ming en de oprukkende yuppie-
cultuur (de wereld van Peter
Stuyvesant) in onze steden.
Tendenzen die internationaal
tastbaar zijn. Nu onze ruimte's
bedreigd worden, realiseren we
ons opnieuw hoe belangrijk ze
zijn als dak boven ons hoofd,
als basisvoorwaarde om onze
persoonlijke politieke idealen
hier en nu in praktijk te bren-
gen en om verzet te organise-
ren.

Een laatste aanvulling die we
willen geven op de aspecten van
de Europese eenwording, zoals
we die in een verklaring gefor-
muleerd hebben, betreft de kri-
minalisering van vrouwenverzet.
Onze solidariteitsacties voor
Ulla en Ingrid waren tevens uit-
drukking van het besef dat ra-
dikaal vrouwenverzet, of het
bezig houden met ontwikkelingen
die van groot belang zijn voor
het verenigd Europa van het ka-
pitaal (genetechnologie, vluch-
telingenpolitiek, enz), overal
in west-Europa op behoorlijke
repressie kan rekenen. Kortom
redenen genoeg voor gezamenlijk
en internationaal verzet.

De basis voor een dergelijk
verzet zijn onze eigen struktu-
ren, in ons geval de vrouwen-
groep. De ideeën en kracht die
we daarbinnen ontwikkeld heb-
ben, hadden tot resultaat dat
de actie in Brussel en de sa-
menwerking met veel verschil-
lende groepen voor ons werke-
lijk een zelfbepaald en kollek-
tief gebeuren was. We willen
dat verduidelijken aan de hand
van de manier waarop de verkla-
ring tot stand is gekomen.

Van te voren hadden we als vrou-
wengroep doorgesproken welke
punten wij belangrijk vonden
om in de verklaring aan te ge-
ven. Op die punten zouden wij
ons concentreren. We zullen de
twee belangrijkste noemen:
We wilden niet dat de groep die
de actie uitvoerde als eenheid
voorgesteld zou worden. Voor
ons als vrouwengroep zou dat
tegelijkertijd een te rooskleu-
rige als ook een te platte voor-
stelling van zaken zijn.

De kracht van de aktie lag voor ons in het feit dat die gedragen werd door mensen vanuit verschillende groepen, landen en politieke achtergronden. Mensen die nog heel wat met elkaar te ontwikkelen, uit te vechten en van elkaar te leren hebben.

De keuze om met deze aktie een aanzet te geven voor gezamenlijk verzet tegen het verenigd europa ven het kapitaal valt samen met de wil om met elkaar dat proces van ontwikkelen, vechten, leren aante gaan. Achteraf kunnen we konkluderen dat dat ook hetgene is geweest dat iedereen die enorme hoeveelheid energie gegeven heeft. Energie die maakte dat we de klote ervaringen in de bajes of het verblijf in dat mufte europese parlement, het structurele tekort aan slaap, wel allemaal aankonden. Energie die de basis vormt om met elkaar verder te willen gaan. Het verzet tegen de europese eenwording verder uit te bouwen.

Het tweede punt was een inhoudelijk punt ten aanzien van de europese eenwording. Aan de hand van bevolkingspolitiek en migratie en vluchtelingenpolitiek wilden we het seksisme en racisme (en de samenhang daartussen) van die ontwikkeling verduidelijken. Voor ons zijn dat belangrijke ingangen om de strijd aan te gaan tegen de europese eenwording. Met een positieve instelling (we wisten wat we wilden en dat we dat samen met al die anderen wilden), maar ook met de verwachting dat we ons voor deze punten hard zouden moeten maken (een portie scepsis vanuit vroegere ervaringen in samenwerking met gemengde groepen) zijn we aan het schrijven van de verklaring begonnen.

De verklaring is geschreven door een aantal vertegenwoordigers uit verschillende groepen en landen. Omdat we het schrijven en diskussiëren zo kollektief mogelijk aangepakt hebben, is het dan ook een verhaal geworden waarin veel verschillende kennis verweven zit en veel verschillende talen. Daarmee bedoelen we niet zozeer Duits, Engels, maar meer de manieren waarop ze hun ideeën, gevoelens en beelden omzetten in woorden. Dat omgaan met verschillende talen en manieren van diskussiëren zullen we overigens op onze grote internationale vergaderingen nog veel verder moeten ontwikkelen. De verklaring omvat veel losse eindjes (die in de toekomst uitgewerkt kunnen worden), maar ook een lijn die weergeeft tot hoever we er op dat moment in geslaagd zijn om uit verschillen gezamenlijk nieuwe kennis en een nieuwe taal te maken.

De verklaring is als volgt tot stand gekomen: Eerst is besproken wat de belangrijkste onder-

delen van de verklaring zouden moeten zijn. daarover is per onderdeel van gedachten gewisseld. Vervolgens heeft ieder voor zich geprobeert hetgeen gezegd is en de eigen ideeën op papier te zetten. Dat is aan elkaar voorgelezen en daarna zijn de verschillende stukjes min of meer verwerkt in stukjes die als basis gekozen werden. De inbrengen van de verschillende groepen werden serieus genomen en bediscussieert. Alles bij elkaar was het voor de mensen die de verklaring geschreven hebben een goede en inspirerende ervaring om het samen schrijven op deze manier aan te pakken. Het enigste wat wat daarbij fout is gegaan, is dat de uiteindelijke versie niet meer door iedereen die meegepraat en meegeschreven heeft, doorge-

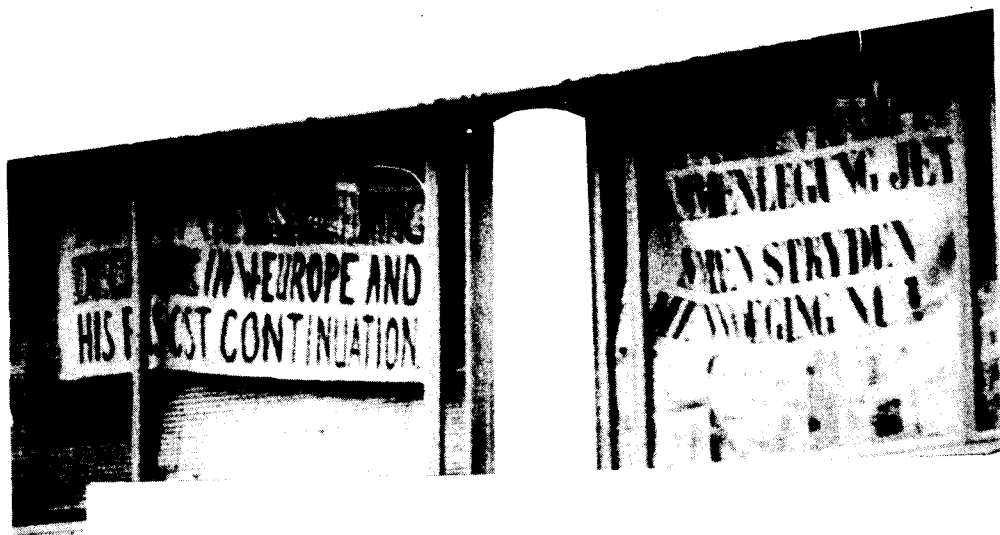
nomen is. Daar was geen tijd meer voor omdat de verklaring ook nog vertaald, getypt en gecopieerd moest worden. De ervaring van de gehele aktie heeft ons als vrouwengroep gesterkt in de gedachte dat samenwerking met gemengde groepen in een campagne tegen de europese eenwording goed en mogelijk is. Daarbij realiseren we ons dat één zwaluw nog geen zomer maakt. In de nabije toekomst willen we in de eerste plaats discussies voeren met vrouwengroepen in ons eigen land, maar ook internationaal, over hoe verzet eruit kan zien tegen het verenigd europa van het kapitaal. Voor wat betreft de internationale diskussie zou de 'internationale vrouwenweek', gehouden van 5-11 juli een eerste gelegenheid kunnen zijn.

ER ZIJN VEEL REDENEN OM TE STRIJDEN TEGEN DE INTERNE MARKT VAN DE EG

In de verklaring van de bezetting hebben wij 5 gevangenen uit Guadeloupe (ligt in het Caribies gebied) gegroet, die in Franse bajessen in hongerstaking waren voor hun samenvoeging. Wij wisten, dat deze gevangenen evenals de gevangenen uit Action Direct in isolatie zaten en, dat zij voor zelfbeschikking van hun volk strijden tegen de koloniale macht Frankrijk. Wij wisten niet, dat het verzet in Guadeloupe zich ook heel concreet richt tegen de EG en met name de uitbreiding van de binnenmarkt. De reden daarvoor is eenvoudig: Naar het Franse Recht is Guadeloupe integraal bestanddeel van Frankrijk en daarmee tevens van de geplande binnenmarkt van de EG. De gevolgen zijn ernstig. Met het geplande wegvallen van de EG binnengrenzen zullen ook de invoerrechten, de belangrijkste bron van inkomsten van de guadeloupiëse gemeenschappen, wegvallen -en waarmee moeten ze dan b.v. eigen scholen bouwen? Daar komt nog bij, dat er

voor investeringen in exoties toerisme (hotels etc) geen belemmeringen meer zullen zijn en dat daarmee de spekulanten in grond vrij spel krijgen. Het hele leven en de economische structuur zal nog sneller en mensvernietigender veranderen. De gevangenen zeggen in hun verklaring daarover: "Wij zijn ons bewust, dat de Europeanen door hun massale vestiging hier en door hun wurgende financiële kracht de kollektieve belangen van ons volk op politiek, sociaal, economisch en cultureel gebied op onomkeerbare wijze ter diskussie stellen." Wij hebben ons over deze verklaring, daarover, dat het Europa van de bonzen op vele punten bevochten word, verheugd. Hopelijk zullen de gevangenen, die op 11 mei in de bajes van "Santé" nabij Parijs samengevoegd zijn en de hongerstaking konden afbreken, ook van onze aktie horen.

Meer info in de Arbeiterkampf van juni '89.

VOORSTEL VOOR EEN KAMPAGNE TEGEN HET

De eerste reacties geven de indruk dat het mogelijk is: een campagne tegen de Europese eenwording, het verenigd Europa van het kapitaal. Wij denken dat er nu een nieuwe stap gezet kan en moet worden in de ontwikkeling van revolutionair verzet. In Nederland -van daaruit praten we- maar ook in en met andere landen in West-Europa. Het gaat om de verwerking en omzetting van de ervaringen en discussies van de afgelopen jaren in nieuwe strijd en nieuwe vormen van samenwerking.

De Europese eenwording is een concreet proces, dat ingrijpt op vrijwel alle maatschappelijke terreinen en al lang aan de gang is. "1992" is niet het begin, maar eerder het fiktieve hoogtepunt. De kern van het hele proces is de eenwording van het kapitaal (de monopolies/multies), hun noodzaak tot verdergaande concentratie. Door de huidige vervlechting van kapitaal en staat (staatsmonopolistische kapitalisme) moeten ook de (West-Europese) staten zich aan deze ontwikkeling aanpassen en de voorwaarden ervoor creëren. Ondanks alle mooie woorden over een "Europa van de burger" en het "sociale Europa" gaat het hen primair om de belangen en behoeftes van het kapitaal. Dat het allemaal slechts in het voordeel van een zeer bepaalde groep burgers is en dat het allemaal juist weinig sociaal is, dat wordt ondertussen steeds duidelijker. De noodzaak om dit proces te blokkeren wordt met de dag groter.

Het idee voor een dergelijke campagne is opgekomen op het kruispunt van verschillende politieke ontwikkelingen in het verzet de laatste tijd. Allereerst hier in Nederland, maar ook elders in West-Europa. De ontwikkelingen in de Shell-campagne, de hongerstaking en de activiteiten rond arrestaties en processen, het opkomend verzet tegen genetechnologie, het toenemend aantal initiatieven m.b.t. de vluchtelingen- en vreemdelingenpolitiek, de 'nieuwe' oriëntatie in de kraakstrijd tegen cityvorming en yuppiefikatie. Gedeeltelijk speelden ook nog mee: de mislukte 1 mei-mobilisatie, diverse ervaringen met revolutionaire buitenlandse kamers en organisaties, ideeën over frontvorming en verbreding. Uit dit alles kwam de behoefte voort aan een campagne, waarin alle ervaringen en discussies van de laatste jaren bijeengebracht kunnen worden; die logieserwijs gericht zou moeten zijn tegen de ontwikkeling, die al die verschillende terreinen verbindt en omvat: de eenwording van Europa volgens de behoeftes van het kapitaal.

We zien het niet als een nieuw thema ("na Shell en de hongerstaking nu de EG") en we denken dat we ons niet moeten blindstaren op

de buitenkant (EG-burokratie + propaganda, Europees Parlement + verkiezingen). Het is een heel concreet proces, dat niet alleen ergens ver weg plaatsvindt, maar ook heel dichtbij wordt uitgewerkt en dagelijks merkbaarder wordt op diverse terreinen.

Wij hopen dat het mogelijk zal zijn in zo'n campagne de verschillende inhoudelijke oriëntaties en praktiese keuzes met elkaar te verbinden en de samenhang van strijd op verschillende terreinen en niveaus te versterken.

Prakties moet het zo zijn dat iedereen kan deelnemen door de konfrontatie aan te gaan op dat punt en op die manier, waarop eenieder het zich voor kan stellen vanuit haar of zijn ontwikkeling. Wanneer het bewustzijn van de samenhang en het gemeenschappelijke doel worden omgezet in handelen kan er een gezamenlijk proces plaatsvinden. Daarvoor lijkt het ons ook belangrijk zelf bepaalde momenten te creëren, waarop dat concreet-prakties bij elkaar kan komen in grotere, massale activiteiten als een demo of een blokkade. De voornaamste uitdaging nu bestaat eruit de verschillende strijdterreinen/thema's inhoudelijk en prakties met elkaar te verbinden.

Vier belangrijke punten hebben we al eerder benoemd: politieke repressie, vluchtelingen- en vreemdelingenpolitiek, bevolkingspolitiek en genetechnologie en tenslotte ruimtelijke ordening. Punten, die allemaal min of meer een thema zijn van (resten van) de radicale beweging. Bovendien is op al die punten sprake van een breder bewustzijn in de maatschappij, deels ook georganiseerd. Wij denken dat dit speerpunten kunnen zijn in een campagne tegen het verenigd Europa van het kapitaal. Het zijn punten die stuk voor stuk aangeven hoe de heersenden zich de nieuwe ordening van de maatschappij voorstellen.

Over politieke repressie e.d. is al een boek geschreven. Het is iets waar we niet omheen kunnen, waarop we altijd direct zullen moeten terugvechten en proberen het om te keren. De uitwerking van de harmonisatie van politie en justitie in West-Europa is al langer zichtbaar. Behalve bekende voorbeelden als art. 140 en isolatievleugels in de nieuwe bajessen, is het ook op straat merkbaar in het optreden van de smeris bij demo's e.d. (Arkstee, Nijmegen; Koerden-demo, Den Haag; VAK-mobiel, Rotterdam).

Ook voor de vluchtelingen- en vreemdelingenpolitiek geldt dat de scherpste maatregelen al genomen zijn. Met name t.a.v. asielzoekers valt er weinig meer te harmoniseren behalve op het gebied van wetgeving. De praktijk loopt daar immers al lang op vooruit en die is in

heel West-Europa even hard en afwijzend. Deze beide punten worden dan ook reeds vergaand gecoördineerd in TREVI- en Schengen-verband. Er wordt daar een beeld van een interne vijand gekreëerd, bestaande 'terroristen', asielzoekers en drugsdealers, die een deel van de reaktionaire maatregelen moet legitimeren en de aandacht afleiden van wat er werkelijk gebeurt. Meer in het algemeen geldt dat de hele herstructurering wordt doorgevoerd d.m.v. de bekende racistiese en sexistiese verdeel- en heerspolitiek. Pijlers van het systeem, die in tijden van crisis verscherpt worden ingezet.

Van daaruit is een ander belangrijk punt de ontwikkeling van genetechnologie, dat tot het belangrijkste instrument van bevolkingspolitiek zal worden. De burgers van 'Europa' moeten maximaal inzetbaar zijn voor de behoeftes van het kapitaal. Daarvoor wordt het vermogen van vrouwen tot produktie van menselijk leven nu rechtstreeks onderworpen aan de kapitalistiese waren-logika. Dat betekent nog eens een kwalitatieve verscherping van de mate waarin vrouwen reeds 'gekoloniseerd' zijn. Dit proces vindt weliswaar niet alleen plaats in West-Europa (het is een onderdeel van de wereldwijde herstructurering), maar het onderzoek daarvoor wordt wel in Europees verband gestimuleerd. Het beperkt zich ook niet tot de

VERENIGD EUROPA VAN HET KAPITAAL

voortplantingstechnieken. Genetechnologie kan in principe worden toegepast voor de kontrôle en selectie van alle mensen op bruikbaarheid voor de kapitalistische produktiewijze.

Het laatste punt dat in dit kader van belang is, is dat van de ruimtelijke ordening, m.n. de inrichting van de steden. In de kraakstrijd heeft de laatste 2 jaar de cityvorming (weer) een belangrijke plaats gekregen. Hierbij wordt nog eens extra duidelijk hoe dichtbij de hele herstructurering in werkelijkheid plaatsvindt. En tegelijkertijd kan hierop de konfrontatie heel direkt worden aangegaan. Dat is zelfs noodzakelijk, omdat het op diverse plekken ook een bedreiging vormt voor de laatste eigen ruimtes, de infrastructuur voor politieke activiteiten, die we hebben overgehouden aan de strijd in de eerste helft van de jaren '80. Voor onze ogen verrijzen de walgelijkste kantoorkolossen, yuppie-paleizen en vermaak-centra voor de oude en de nieuwe elites. Terwijl aan de andere kant in de voormalige stadsvernielingsgebieden en renovatiebuurten achter de geraniums de stille armoede toeslaat en de verpauperde oude wijken definitief tot ghetto's van de overbodigen worden. Een voorbeeld van de plannen over hoe het verenigd europa van het kapitaal moet gaan uitpakken in met name de grote steden is het rapport

van de ex-Shell-topman Montijn. In opdracht van het ministerie van binnenlandse zaken heeft hij met het oog op '1992' voorstellen gedaan voor een geïntegreerde strategie op verschillende terreinen: huisvesting, verkeer, economie/bedrijven, 'sociale' maatregelen, politie en justitie. Dit alles om de Randstad "internationaal aantrekkelijker te maken" en "de verloedering van de grote steden tegen te gaan". Een ander voorbeeld is het rapport "2015" van het ministerie van VROM, dat de basis vormt voor dergelijke plannen op landelijk nivo.

We zeggen niet dat deze vier punten de speerpunten moeten zijn. We denken dat ze ingang kunnen zijn voor velen vanuit de beweging van '80; en ze hebben de mogelijkheid tot frontvorming en maatschappelijke verbreding in zich. Er zijn uiteraard wel meer mogelijke ingangen. Of zich van daaruit ook iets in deze richting kan ontwikkelen zal in de praktijk moeten blijken. Zowiso geldt dat dit slechts één voorstel is, zoals wij het nu ongeveer zien. Het zal nog door anderen moeten worden opgepakt en verder ontwikkeld. Pas dan wordt het iets levendigs.

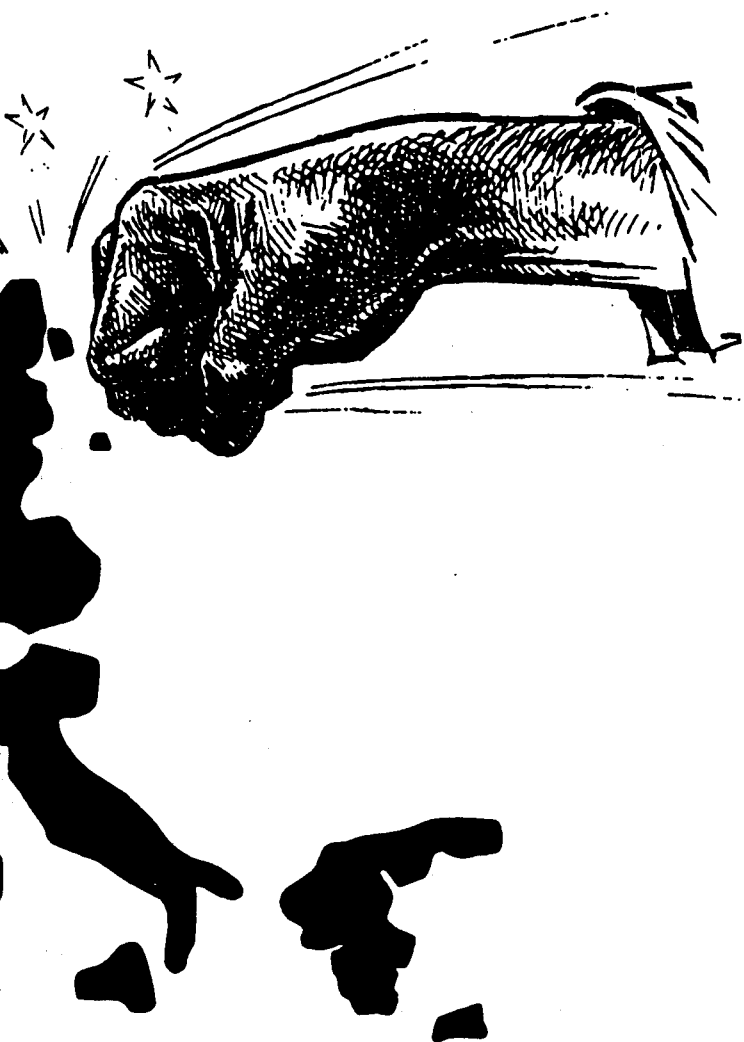
Een eerste stap om het konkreet aan te pakken kan de feestweek begin september in Den Haag zijn. In een uitnodigingspamflet schrijven de mensen daar al:

We willen "wat Den Haag in september te wachten staat niet zozeer zien als iets "wat je toch niet ongestoord voorbij mag laten gaan". We willen dat moment juist aangrijpen om te komen tot een ontwikkeling in het verzet, het samenbrengen van diskussies, ervaringen en ontwikkelingen van mensen uit verschillende politieke structuren. Uitgangspunt daarbij is niet het totstandkomen van een of andere eenheidsworst, maar meer het zoeken naar wegen om onze krachten te bundelen. Omdat, hoe ingrijpend het proces van de europese eenwording ook is, het tegelijkertijd juist al die gebieden omsluit, waarop zovelen van ons actief zijn, dat wij denken dat daarin een gemeenschappelijke noemer te vinden is. Het ontwikkelen van een tegenmacht tegen deze tendensen zal samen moeten gebeuren. Het is dan ook belangrijk om al bij de voorbereidingen er zorg voor te dragen dat dit niet de zoveelste eenmalige gebeurtenis wordt, maar een eerste stap in de velen die nog (moeten) komen."

Een belangrijk doel van de campagne zal dus ook het creëren van nieuwe en vooral hechtere structuren moeten zijn. Die zullen er niet zomaar zijn. Daar is niet alleen tijd voor nodig, maar vooral ook de WIL en de OPENHEID om dat mogelijk te maken. Om te beginnen in het verzet zelf. Want zonder een bepaalde onderlinge overeenstemming en duidelijkheid naar buiten toe zal het onmogelijk zijn andere maatschappelijke groepen aan te spreken, tot verbreding te komen.

Hoe verhoudt dat alles zich met de (nog steeds)lopende Shell-campagne? Wij hebben geen goed zicht op het verloop van de diskussies daaromheen. We kunnen ons voorstellen dat dat voor sommige groepen een belangrijke vraag is. Konkreet hebben we de afgelopen maanden gemerkt dat het nauwelijks samen ging met initiatieven als het 1 mei-voorstel en de hongerstaking. Toch hoeft het volgens ons geen groot probleem te zijn. Er is immers allang sprake van verschillende tendensen en richtingen in deze strijd, die 5 jaar geleden werd opgepikt door de radicale beweging uit solidariteit met het strijdende volk in Zuid Afrika. Begonnen als strijd tegen apartheid heeft het zich nu ontwikkeld tot een strijd, die op diverse punten steeds duidelijker raakt aan de verhoudingen hier. Wij zien daar in 4 tendensen, die deels in elkaar overlopen.

De eerste en grootste is het vasthouden aan apartheid en Shell uit Zuid Afrika als belangrijkste speerpunten. Het gaat er om "te midden van alle shit je energie op één punt te concentreren, (liefst iets essentieels), daar terug te vechten om zo te proberen in ieder geval daar een konkrete

overwinning te behalen." (uit: voorstel campagne tegen Shell). De tweede is die, die in de campagne tegen Shell heel duidelijk Shell als multi aanvalt, die op meerdere terreinen actief is (Bijv. bio-/genentechnologie). De radikale anti-Shell groepen. De derde en minst ontwikkelde in de praktijk, is het doortrekken van de lijn Z.Afrika - Israel (Azania - Palestina) als overeenkomstige koloniale racistiese regimes. De vierde is die, die al vanaf het begin konsekwent racisme als een pijler van het imperialisme benoemt en als zodanig dus ook een fundament van de maatschappijstructuur hier.

Nogmaals: de overgangen zijn vloeiend. De verschillen in analyse zijn niet zo heel groot. De echte verschillen zitten in de strategiese richtingen (dat zijn er in feite maar twee).

Inhoudelijke verbindingen tussen Zuid Afrika/Shell en de europeese eenwording zijn er op diverse punten. Om te beginnen wordt de vraag hoe het in Zuid Afrika verder zal gaan niet alleen bepaald door grote multinationals als Shell. De imperialistische staten spelen ook een grote rol in het geheel. In west-europa is het al

jaren zo dat de Zuid-Afrika-politiek bepaald wordt in de EPS (de Europese Politieke Samenwerking), de vergadering van ministers van buitenlandse zaken. Dat betekent dat er op dat gebied dus allang sprake is van een europees machtsblok, dat gezamenlijk opereert. Wat Shell betreft is duidelijk dat ook zij dik zullen profiteren van het 'nieuwe europa'. Bijv. in de chemie en in de biotechnologie. Shell participeert in diverse europeese samenwerkings- en onderzoeksprojecten, m.n. op het gebied van informatika. Meer in het algemeen is het natuurlijk zo dat racisme ook hier dagelijkse praktijk is. De vreemdelingen- en vluchtelingenpolitiek van de westeuropese staten kun je bijv. gerust als een (europese) vorm van apartheid bestempelen. Het zijn dezelfde mechanismes, dezelfde perverse logika. Wij zeggen uiteraard niet: de Shell-campagne moet ophouden, of zoiets. Dat wordt bepaald door iedereen, die daarin deelneemt of heeft deelgenomen. Maar we denken wel dat het goed zou zijn de verzamelde inzichten en ervaringen nu verder te ontwikkelen, met een nieuwe oriëntatie. We denken dat het nu eindelijk eens om HIER en ONS moet gaan. De beste vorm van

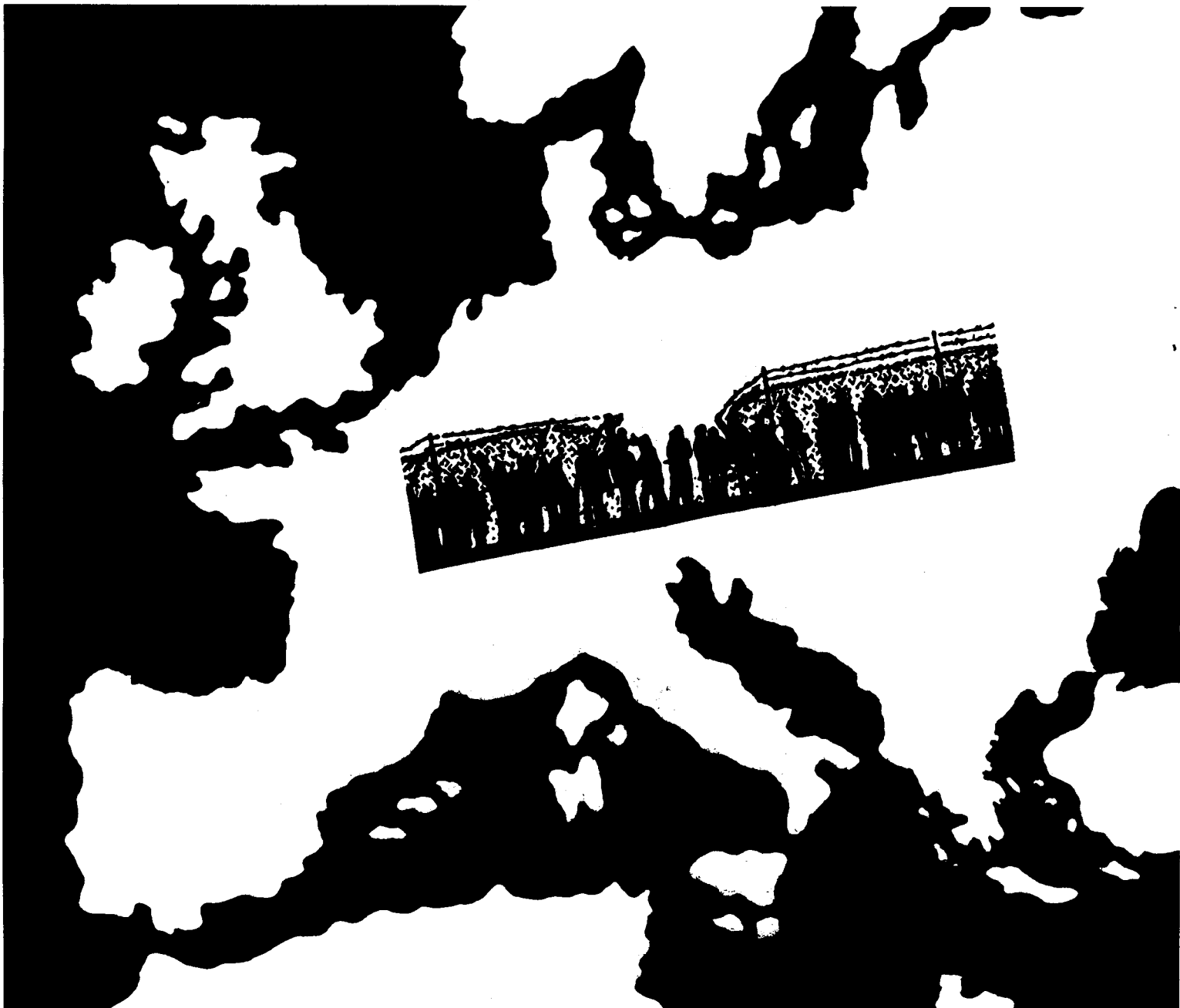
solidariteit met bevrijdingsbewegingen elders is nog altijd, dat we hier een revolutionaire beweging opbouwen. Daarvoor is het niet meer dan logies ook de tegenstellingen, die op onze stoep liggen aan te pakken. Dat betekent niet dat de solidariteit met de bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika of Palestina of El Salvador nu naar de achtergrond moet worden geschoven, integendeel. Maar als we geen eigen revolutionair projekt ontwikkelen lopen we wat dat betreft wel het risico te vervallen in dezelfde fout als de beweging van '68.

De kamerad(inn)en van RARA zeiden het in hun kommuniquee van 17-4-89 zo:

"Het zullen belangrijke jaren worden:

Of we nemen onszelf serieus en we ontwikkelen ons -in de breedte van het gehele maatschappelijke spektrum- tot een faktor van betekenis. Tot een kracht, die je met recht en reden als tegenmacht kan aanduiden. Of we verworden tot een politiek-kultureel randverschijnsel."

begin juni 1989

BUSH IN LEIDEN

PERSVERKLARING

De komende dagen wordt Nederland, en speciaal Leiden, 'ver-eerd' met het bezoek van de baas van Amerika, president Bush. Deze aanvoerder van de Vrije Wereld B.V. zal ongetwijfeld met de loftrumpet worden binnengehaald, zal onder grote belangstelling de grootst mogelijke onzin en leugens uitkramen, hetgeen de media klakkeloos zullen doorverkopen, waarmee het sprookje gered is.

Bush heeft vóór zijn presidentschap al enkele gedenkwaardige wapenfeiten op zijn naam staan. Zo was hij vroeger baas van de CIA. Een organisatie gespecialiseerd in staatsgrepen, moorden, desinformatie, drugsmokkel, omkoping, chantage en wat al niet meer nodig werd geacht om de belangen van Amerika wereldwijd veilig te stellen. De afloop van de gijzeling van Amerikanen in Iran geeft ook een aardig inzicht in met wat voor iemand we hier te doen hebben. Bush leidde persoonlijk (op dat moment was hij voorzitter van het verkiezingskomitee van Reagan) de onderhandelingen met de ayatollah's uit Teheran die resulteerden in een vertraagde vrijlating van de gijzelaars (pas na de verkiezingen van '80), opdat Reagan in een mist van nationalistiese krokodillentranen de verkiezingen kon winnen. Over democratie gesproken. In ruil daarvoor ontving Teheran, hoe kan het ook anders, dollars en wapens. En met het geld van de wapenverkoop financierde Amerika weer stiekum wapens voor de contra's in Nicaragua. Op zich is dat allemaal niet zo verbazingwekkend van Bush: vertegenwoordigers van een systeem weerspiegelen de essentie ervan.

Het is natuurlijk haast onmogelijk om een overzicht te geven van alle landen, volken en individuen die de essentie van het amerikaans imperialisme aan den lijve hebben ervaren. Midden-Amerika, Latijns-Amerika, Libanon, Korea, Vietnam, Palestina, Grenada, Cambodja.....

Amerikaans kapitaal financierde de Nazi's, staatsgrepen, verkiezingen, de plundering van de drie continenten, organiseerde (met het overige westerse kapitaal) zich in het IMF en de wereldbank.....

Het Amerika van de slavernij, van de apartheid, van de armoede, van het religieus fundamentalisme.....

Het trieste is dat het einde nog niet in zicht is.

Na 70 jaar is Amerika via een agressieve bewapeningspolitiek en haar financieel-ekonomiese machtspositie erin geslaags de Sovjet-Unie op de knieën te krijgen. De laatste stukken aardbol worden

door het kapitalisme geannexeerd. Bush verbindt openlijk aan het geven van financiële hulp aan de oosteuropese staten de eis dat kapitalistische productievoorzwaarden en het vrije marktmechanisme worden ingevoerd.

Deze politiek heeft al zulke onsmakelijke taferelen opgeleverd van een Gorbatsjov die bij een welwillend glunderende Kohl om een tas met geld komt bedelen. Met de knieval van de SU is het voor de V.S. ook eenvoudiger geworden om het uitzuigen van de landen van de drie continenten te verfijnen, en zich beter te kunnen concentreren op de grote concurrenten op dat gebied: Japan en de Verenigde Staten van Europa.

Dit beeld zal echter niet voorkomen tijdens het bezoek van

Bush. Bush komt 'gezamenlijke belangen bespreken', 'Nederland heeft de oudste diplomatieke banden met Amerika', 'Nederland de trouwe bondgenoot'. Een respectabel heerschap uit een respectabel land. Dat is het niets-aan-de-hand-muziekje wat die dagen de werkelijkheid zal overstemmen.

Bush komt naar Leiden om zijn 'roots', The Pilgrimfathers op te zoeken. Wij hebben ze ook opgezocht. We hebben de plaquette waar Bush

een krans komt leggen ietwat beschadigd met zuur en verf en onze eigen plaquette opgehangen: VOOR DE SLACHTOFFERS VAN DE VS-TERREUR. Want dat is waar het om gaat.

DE GEEST VAN WILLIAM BRADFORD

STENCIL UITGEDEELD BIJ DEMONSTRATIE TEGEN BUSH IN LEIDEN VERENIGDE STATEN OEFENT TERREUR UIT IN NICARAGUA

De bemoeienis van de regering van de VS met Nicaragua en de rest van L-Amerika is niet nieuw. Midden-Amerika met name wordt door de VS gezien als hun 'achtertuin'. Dat betekent in de praktijk dat de regeringen die de VS welgezend zijn, worden gesteund, hoe repressief dit bewind ook is (zoals bv de vroegere dictator Somoza in Nicaragua). Als een regering de VS minder aanstaat, wordt met allerlei middelen geprobeerd deze regering weg te werken. Voorbeelden hiervan zijn niet alleen Nicaragua, maar ook de regering Allende in Chili ('73), de regering Arbenz in Guatemala ('54), de invasie in Grenada en andere. Niet lang nadat in '79 dictator Somoza werd verdreven, begon in Nicaragua de vijandige politiek van de VS. Alhoewel de Sandinistische regering met steun van het volk aan de macht was gekomen (en dat nog eens bevestigd werd door de verkiezingen in Nicaragua in '84), was Reagan vastbesloten de Sandinisten uit Nicaragua te verdrijven. Hij deed dat niet door een directe invasie - alhoewel dat zeker is overwogen - maar door een zgn. Low Intensity War. Op allerlei manieren werd gepoogd de bevolking van Nicaragua te ontmoedigen. De contra's werden in ruime mate gefinancierd

door de VS en getraind door de CIA. De VS regering bemoeide zich nog openlijker met Nicaragua met het leggen van mijnen in een van de havens. Reagan stelde ook een ekonomiese boycot in, hetgeen Nicaragua des te meer trof omdat het voor in- en uitvoer altijd grotendeels van de VS afhankelijk was geweest. Met het aan de macht komen van Bush lijkt er iets in het voordeel veranderd te zijn. Bush lijkt minder vastbesloten dan Reagan de Sandinisten te verdrijven. Maar al te veel reden voor vreugde is er niet. De CIA blijft actief in de regio. Aan de contra's is verder zgn. humanitaire hulp toegekend. Het lijkt erop dat deze hulp weer resulteert in een verheving van de activiteiten van de contra's. Tenslotte gebeurt er in Nicaragua veel meer dan officieel wordt toegegeven, zoals bv duidelijk is geworden bij de Irangate-affaire. Wat ook precies de schade mag zijn die door de VS in Nicaragua is aangericht, het is wel duidelijk dat in Nicaragua pas sprake kan zijn van ontwikkeling als de oorlog stopt. Hiervoor is het noodzakelijk dat de vijandige politiek van de regering van de VS ophoudt. Een president die ernst maakt van het bestrijden van terrorisme in de wereld, zoals Bush zegt te doen, zou zijn eigen buitenlandse politiek eerst aan de orde moeten stellen.

* Actievoerders hebben gis-ternacht een bronzen plaquette aan de Pieterskerk bemsmeurd, die herinnert aan de aanwezigheid van de Engelse Pilgrim Fathers in Leiden in de zeventiende eeuw. De Pilgrim Fathers waren de latere grondleggers van de Verenigde Staten.

Foto: Arnelo

onbehagen over het zwarte gat in het hoofd van

In twee bijdragen (de reactie op A.G.Nost in Zwarte 129, blz. 25-26; en de inleiding bij het stuk 'Nix nieuws van het patriarchaat' in Zwarte 131, blz. 22-24) oefent een naamloze auteur - ik zal hem X noemen - kritiek uit op de theorieën van Maria Mies. Deze twee stukken zijn eigenlijk te beknopt om werkelijk duidelijk te maken wat X nou precies bedoelt, of om als serieuze kritiek te gelden. Het anti-feminisme dat uit de twee stukken spreekt is echter dermate verontrustend dat ik mij genoodzaakt voel om te reageren.

Laten we eerst naar het stuk in Zwarte 129 kijken.

I. Volgens X zou Mies zichzelf in haar boek Patriarchy and Accumulation on a World Scale tegen spreken; op het ene moment zou ze beweren "dat de tegenstellingen tussen vrouwen en mannen niet biologies maar maatschappelijk bepaald" zijn, en op het andere moment het tegenovergestelde. Afgezien van het feit dat X het boek zelf niet gelezen heeft, maar zich alleen beroept op een bespreking daarvan in Zwarte 103, wat natuurlijk altijd zwak is, heeft hij zelfs de bespreking niet goed gelezen: de zaak waar het Mies om gaat af te schilderen als de vraag of de tegenstellingen tussen vrouwen en mannen biologies of maatschappelijk bepaald zijn, is al te simplisties. Mies stelt dat er onder het patriarchaat een arbeidsdeling op basis van geslacht bestaat, d.w.z. dat op het biologiese verschil tussen vrouwen en mannen een complete sociale structuur is gebaseerd, en vrouwen daarin niet alleen een bepaalde taak krijgen toebedeeld, maar ook met geweld in een onderdrukte positie worden gehouden.

II. Vervolgens oefent X kritiek op dat gedeelte van de theorie van Mies, waarin zij "de vrouw als 'innerlijke kolonie' en de vrouwelijke arbeidskracht als 'bodem, die rente oplevert' afschildert". Ook hier is simplificatie weer troef. Mies, en de stroming van feministiese wetenschapsters waarvan zij deel uitmaakt (vaak als 'Bielefelder Theoretikerinnen' aangeduid), verrichten al vanaf de jaren '70 baanbrekend werk op het gebied van een herformulering van de marxistiese theorie (daarbij onder andere voortbouwend op Rosa Luxemburg); zij proberen daarbij te komen tot een analyse van het wereldwijde funktioneren van het kapitalisme, waarin vrouwenarbeid en de onder-ontwikkeling van de drie continenten een fundamentele plaats innemen. Dit even achteloos samen te vatten zoals X dat doet: "de overeenstemming tussen een kolonie en de positie van de vrouw in de wes-

tense kapitalistiese samenleving is uitbuiting; maar daar is dan ook alles mee gezegd", is dom en arrogant.

III. Arrogantie spreekt ook uit zijn volgende opmerking: "Afgezien van de louter rentetheoretische misser...", die de lezerster geen andere informatie geeft dan dat X het allemaal veel beter weet, maar niet de moeite wil nemen om zijn mening dan eens uitgebreid en duidelijk uiteen te zetten.

Wat X als 'misser' aanduidt, betreft "het gelijkschakelen van reproductieve en produktieve arbeid in het proces van kapitaals-akkumulatie". Dit is alweer een wat simpele omschrijving van Mies' theorie. Mies wijst de (orthodox-marxistiese) tweedeling produktiearbeid - reproductiearbeid af, en stelt daarvoor in de plaats de tweedeling loonarbeid - niet-loonarbeid. In de marxistiese theorie wordt nl. alleen de produktiearbeid (voor loon) als echte maatschappelijke arbeid erkend, terwijl de voornamelijk door vrouwen verrichte 'reproductiearbeid' (waarvoor geen loon betaald wordt), niet als 'echte' arbeid wordt waargenomen. Deze niet-loonarbeid die vrouwen verrichten (baren en grootbrengen van kinderen, huishoudelijk werk, 'liefdesarbeid' voor man en kinderen) ziet Mies als subsistentieproduktie, als 'produktie van leven', en deze is volgens haar de basis bij uitstek voor kapitaals-akkumulatie. Dit is geen irrationeel geklets, maar een poging de maatschappelijke werkelijkheid te

analyseren m.b.v. een theorie die het achterhaalde 19e eeuwse marxisme moet vervangen.

IV. Waar het X in het stuk in Zwarte 129 in eerste instantie om ging, was de ontmaskering van symbolische en irrationele waarden die in 'de beweging' opgang doen. Ook Maria Mies "begeeft zich op dat duistere terrein van nieuwe toegevoegde waarden aan oude symbolen". Want wat wil 't geval: Mies vergelijkt de vrouw met natuur en wil daaruit "de sleutel voor een nieuwe samenleving" afleiden. Alweer heeft X de klok horen luiden... Het is niet zozeer Mies, als wel het patriarchaat dat de gelijkstelling van 'vrouw' met 'natuur' tot stand heeft gebracht, om zo vrouwen net als natuur te kunnen uitbuiten. Het is de verdienste van o.a. Mies,

opgevangen dat zijn vorige bijdrage wat summier was, en wil dus wat verduidelijking brengen. Hij meldt een gevoel van onbehagen te hebben "over de richting waarin discussies binnen de beweging verlopen over betekenis en functie van nieuwe uitbuitings- en beheersvormen in onze kapitalistische samenleving". (Moet dit overigens niet 'beheersingsvormen' zijn?)

Om te beginnen: wanneer X met die nieuwe uitbuitingsvormen de uitbuiting van de drie continenten en van vrouwen (of beide: de vrouwen in de drie continenten) bedoelt, dan kan daarover gezegd worden dat dit allesbehalve nieuw is. Het is misschien een nieuwe discussie, of een nieuwe visie voor X. Die uitbuiting is er al langer, en Mies zegt dat ook.

proberen wat uitgebreider op zijn opvattingen in te gaan, komt X met een vertaald stuk dat "een helder beeld geeft van de geschetste problematiek", en belooft hij "niet mis te verstande konklusies".

Wat wil nu het geval? De tekst gaat over iets heel anders, en wel: de discussie over voortplantingstechnologieën zoals die de laatste vijf, zes jaar in West-Duitsland is gevoerd. Slechts zijdelings wordt de theorie over de reproductie-arbeid onder het kapitalisme ter sprake gebracht. De vraag of de reproductie-arbeid minder vervreemd etc. is, wordt hier ontkennend beantwoord (blz. 22, 3e kolom, onder 1). Dit is dus de zinsnede waarmee X zijn gelijk wil halen.

X gebruikt dus de hele tekst om zijn visie, nl. dat het erkennen van subsistentie-productie als bron voor kapitaalsakkumulatie irrationele onzin is, te bevestigen. Daarmee wordt de betekenis van de hele tekst verdraaid. In feite is de tekst een onderdeel van de huidige discussie over de betekenis die de nieuwe reproductietechnologieën voor vrouwen hebben, en gaat het helemaal niet om het afkraken van Mies (het is misschien overbodig om te vermelden dat haar naam ook nergens in de tekst genoemd wordt).

Rond de theorieën van Mies en de andere 'Bielefelderinnen' is al enige tijd - onder andere in de Beiträge zur feministischen Theorie und Praxis en Autonomie - een debat gaande, dat zich geenszins op het al dan niet afwijzen van deze theorieën concentreert, maar waarin gezamenlijk geprobeerd wordt tot nieuwe theorievorming te komen. Kritiek op de 'Bielefelderinnen', die er overigens geen eensgezinde of onveranderlijke visie op na houden, is helemaal niet slecht, jazelfs toe te juichen, zolang dit een verbetering en precizering van de patriarchaalsanalyse oplevert.

Dergelijke kritiek in twee regels af doen is echter niet alleen arrogant, maar geeft ook blijk van een fundamentele afwijzing van de feministische discussie van dit moment. Dergelijk anti-feminisme past ook de Zwarte niet; de redactie zou zulke bijdragen in het vervolg moeten weigeren. Voor de tekst 'Nix nieuws van het patriarchaat' geldt dit evenwel niet. Hoewel wat slordig vertaald, is hij zeker de moeite van het lezen waard. De konklusie is inderdaad niet mis te verstaan, maar anders dan X meent: er wordt opgeroepen tot een radikale afwijzing van de voortplantingstechnologieën.

MUCHACHA

NOTEN

1. X noemt Maria Mies daar "de moderne gnostika bij uitstek", en stelt haar daarmee met Mellie Uyldert en andere zwevers op een lijn. Daarmee trekt hij haar geloofwaardigheid in twijfel, zodat

een patriarch

deze gelijkstelling en de functie ervan (de vrouw als bron voor gratis meerwaarde te kunnen gebruiken) te hebben geanalyseerd.

Om tot een rechtvaardiger samenleving te komen ziet Mies m.n. voor westerse middenklasse-vrouwen een taak weggelegd, die zij als eko-feminisme omschrijft. In haar positie van overwegend konsument kunnen zij wel degelijk invloed uitoefenen, door waren, waarvan de produktie op roofbouw op de drie continenten en/of de natuur is gebaseerd, te boycotten. Dit 'eko-feminisme' heeft dus niets te maken met een symbolische gelijkstelling van vrouw en natuur, maar met een analyse van de concrete positie van westerse middenklasse-vrouwen op dit moment: nl. die van konsumente, die echter geenszins tot passiviteit veroordeeld hoeft te zijn. ³⁾

Komen we nu bij Zwarte 131.

V. X heeft blijkbaar een signaal

VI. Vervolgens noemt X nogmaals de vraag waar het zijns inziens om ging. Nu is deze vraag in het vorige stuk absoluut nergens aan de orde geweest, maar goed. Volgens X is de vraag, "of de reproductie-arbeid van de vrouw (...) tot nu toe minder vervreemd is, minder sterk gekontroleerd onderdeel is van de kapitalistische samenleving en daarom 'n bron bij uitstek vormt voor de ontwikkeling van een nieuwe samenleving'". ⁴⁾

In plaats van nu dan eens te

men dat wat zij schrijft niet serieus hoeft te nemen. Uit de rest van zijn stukjes blijkt echter dat hij van Mies' theorie weinig begrepen heeft. X baseert zijn beschuldiging dus op een vooroordeel; een vooroordeel tegen feministische wetenschappers die het wagen de heilige Marx van zijn voetstuk te halen.

2. Deze zinsnede lijkt een uit 'n verband gerukte opmerking uit Autonomie 14 (blz.149), die ook nog slecht vertaald is. 'Innere Kolonie' is niet 'innerlijke', maar 'interne kolonie', d.w.z. een kolonie binnen de metropolen. Het woord 'innerlijk' suggereert een verband met 'psychies', en wijst dus in een heel andere richting.

Overigens wordt in het artikel in Autonomie 14 inderdaad kritiek op de theorie van Mies c.s. geleverd, maar niet op de afkrakende manier van X en - als hij het goed zou lezen - met een andere strekking. De schrijfster van het

artikel ziet de visie van Mies c.s. als problematies, maar niet (zoals X) als 'misser'; zij tracht te komen tot een betere analyse van huishoudelijke arbeid in de metropolen, waarbij zij evenwel voortbouwt op de theorieën van Mies c.s.

3. In Patriarchy and Capital Accumulation on a World Scale bekritiseert Maria Mies de 'New Age feminists', voorzover zij haar ogen sluiten voor het feit, dat de uitbuiting van de drie continenten haar de luxe van Oosterse spiritualiteit e.d. garandeert.

4. Ook hieruit blijkt weer, dat X er weinig van begrepen heeft; hij schrijft: "... de reproductie-arbeid van de vrouw (met de subsistentie-ekonomie als onderdeel daarvan, die weer heel duidelijk in de Derde Wereld vorm heeft)". Ekonomie als onderdeel van arbeid? Maar er is meer aan de hand dan een schrijffout. Subsistentie-arbeid richt zich overwegend op de leef-

situatie van het gezin en niet op de reproductie van de arbeidskracht voor de loonarbeidssector. De huishoudelijke arbeid in de metropolen daarentegen is volledig gericht op de reproductie van de huidige en toekomstige arbeidskracht voor de loonarbeid. Het zal duidelijk zijn dat subsistentie-arbeid niet als onderdeel van de reproductie-arbeid van de

vrouw opgevat kan worden.

5. X hanteert hier wel een erg rare manier om zijn anti-feminisme te beargumenteren. Zijn redeneertruuk kan in de volgende stappen ontleed worden: 1) Hij vertaalt een tekst met citaten van Rote Zora; 2) een vraag die zij ontkennend beantwoorden, stelt hij nu als de zijne voor; 3) de daaraan tegengestelde opvatting legt hij Maria Mies in de mond, en 4) laat deze door de tekst weer ontkennen; en zie daar: Mies' ongelijk en X' gelijk worden bevestigd door een onmiskenbare feministische 'autoriteit' als Rote Zora! 6. De duidelijkste voorbeelden van onnauwkeurigheden in de vertaling zijn:

blz.23, 2e kolom, 3e-10e regel:
"De kinderen en de vrouwen zelf moesten maar zien rond te komen met de opbrengst uit subsistentie-arbeid, enz. De laatste stap in dit proces was de direkte verkoop van hun arbeidskracht aan het kapitaal." Moet zijn: 'Zichzelf en haar kinderen moest zij (de arbeidsvrouw) zien te verzorgen met de opbrengst van subsistentie-verbouw, enz., en de verkoop van haar eigen arbeidskracht aan het kapitaal.' Dat van die laatste stap staat dus nergens. Er is ook geen sprake van een proces. Eerder kunnen we spreken van een bepaalde fase in het kapitalisme.

blz.23, 3e kolom, 1e alinea:
"...waarin tegenwoordig de niet-verhandelbare waren, zoals de vrouwelijke arbeid, aan het kapitaal zijn onderworpen". Moet zijn: '...waarin tegenwoordig ook de niet aan de produktie van waren deelnemende vrouwenarbeid aan het kapitaal is onderworpen'. Arbeid, ook die van vrouwen, is geen 'waar'.

blz.24, 2e kolom, 2e alinea:
"...n potentieel dat objektief doorslaggevend voor verlaging van de loonkosten kan worden ingezet". Moet zijn: '...dat objektief in belangrijke mate bijdraagt aan de verlaging van de loonkosten'. Het (d.w.z. vrouwen als vrij inzetbaar potentieel, of re reserve-arbeidsleger) is dus niet iets dat ingezet kan worden, dat gebeurt al. Vrouwen worden in het kapitalisme gezien als huisvrouwen, die eventueel wat kunnen bijverdienen; niet als arbeiders. Daarmee worden structureel de lonen - ook en juist die van mannen - te laag gehouden. In X' vertaling komt het oude vooroordeel tegen vrouwen als onderkruipsters weer naar boven.

EUROPA '92 EN WIJ:

VERSLAG VAN EEN UITWISSELING

Tijdens de vrouwenweek in Ruigoord werd er door een paar vrouwen uit Hamburg het initiatief genomen om een groep te vormen die ervaringen uitwissellen over Europa '92 en over cityvorming. Er zijn uiteindelijk 4 diskussies geweest, waarbij behalve wij uit Den Haag, vrouwen aanwezig waren uit Wenen, Zürich, Hamburg, Berlijn en Madrid. Door alle verhalen uit de verschillende landen te horen, werden voor ons bepaalde patronen op eens heel erg duidelijk. De overheden gebruiken overal dezelfde strategieën, in heel Europa worden bijv. systematies de steden schoongeveegd onder het motto van kulturele manifestaties. Omdat het voor ons zo verhelderend werkte, willen wij graag hierbij een verslag van deze uitwisselingen geven. Voor de overzichtelijkheid een verslag per land en niet per dag ingedeeld. Wij hebben niet geprobeerd een politieke analyse van de Europese eenwording te maken, maar om verhalen naast elkaar te zetten die hopelijk voor iedereen leesbaar en duidelijk zijn. Verder kregen wij zo'n kick van het praten met die vrouwen, dat ze allemaal met dezelfde thema's als wij bezig waren (het deed ons genoeg dat het woord 'yuppie' niet vertaald hoefde te worden) en dat al die informatie bij elkaar komt. Wij willen daar iets mee doen, zeker in het kader van de aankomende European Festivities. Wij hebben zelf over de ontwikkelingen uit Den Haag verteld, o.a. over wat we van plan zijn tijdens de EF. Voor ons is dit een aanleiding om te proberen een internationaal informatie-uitwisselingsnetwerk tegen Europa '92 op poten te zetten.

ZWITSERLAND

In Zwitserland merken ze veel van 1992. In het geldwezen staan ze natuurlijk vooraan in de rij. Zwitserland is officieel geen lid van de EG, maar daar is niks van te merken. Er worden hier ook volop maatregelen genomen i.v.m. Europa '92. Bijv. de invoering van een computer waarop alle gegevens geprint staan, niet alleen de legitimatie maar ook giro- of banknummer, sofinummer etc. etc. Het sociaal-, fiscaal- en pasnummer zullen gelijkgeschakeld worden. In Denemarken is dit voor een deel al ingevoerd, in Spanje is het een project in wording. De laatste 10 jaar zijn er 20.000 mensen uit Zürich vertrokken. De huizen die daarmee vrijkomen worden omgevoerd in bank of bedrijfsruimtes. In Zürich heb je geen lege bedrijfsruimtes, maar alleen lege woningen omdat bijna niemand ze kan betalen. De enige manier om in de stad te wonen is een full-time

goed betaalde baan te hebben, de rest van de mensen wordt gedreven naar de buitenwijken of helemaal de stad uit. De enige betaalbare woningen zitten aan de rand van de stad of naast het vliegveld. Kraken is ook steeds minder een haalbare oplossing. Drie jaar geleden was het nog mogelijk een pand driekwart jaar te behouden. Het laatst gekraakte pand is op 12 mei dit jaar, 1 week na de kraak, ontruimd. Daarbij werd aan de kant van de kit gebruik gemaakt van nogal veel geweld en waterkanonnen. Vlak na de ontruiming werd het pand met bulldozers platgegooid, zelfs zo vlak er na dat ze niet hebben gekeken of iedereen uit het pand was. Daarbij werd een architect of een bouwondernemer gedood en een vrouw gewond. Als er voor het eind van het jaar niet meer dan 2 of 3 panden gekraakt zijn, zou de hele kraakbeweging gedwongen zijn naar de rand van de stad of naar buiten de stad te verhuizen. Wel houdt de kraakbeweging iedere donderdag een demo waar afhankelijk van omstandigheden tussen de 50 en 200 mensen verschijnen, en iedere zaterdag is aktiedag. Door de druk die op mensen uitgeoefend wordt, komen allerlei groeperingen bij elkaar die anders nooit met elkaar samengewerkt zouden hebben, zoals asielzoekers, mensen uit de drugs-scene, krakers, politieke aktievelingen, migranten. Vrouwen zijn daarbinnen apart georganiseerd. Omdat er in de kraakscene vrij weinig vrouwen zijn, hebben zij zich rond bepaalde thema's georganiseerd, bijv. genetechnologie en vrouwenhandel. Het nadeel van organisatie rond thema's is dat veel jonge vrouwen vooral uit de drugscene overal buiten vallen

omdat ze niet zozeer met politieke thema's bezig zijn maar meer met persoonlijke problemen. Bij kraken is onderzocht welke belangengroepen de huizenmarkt in handen hebben. Daarbij is ontdekt dat er samenwerking is tussen politici, multinationals en de groten van de prostitutie en drugscene. Hier komt weer duidelijk naar voren hoe belangrijk de huizenmarkt en daarmee cityvorming voor het kapitaal is. Kraken wordt hierdoor wel gevaarlijk, je wordt er uit geslagen door knokploegen van de maffia die betaald worden door de politiek. Het is afhankelijk van de stad welke multi het heft in handen heeft. In Zürich is dat het bankwezen, in Basel de chemische industrie. Voor de politieke scene is dit soort onderzoek de enige oplossing om de ontwikkelingen tegen te gaan, het vuil boven te halen, want andere vormen van verzet wordt hen onmogelijk gemaakt.

SPANJE

Spanje krijgt het in 1992 zwaar te verduren: In Barcelona worden de Olympische Spelen gehouden, Spanje wordt dan officieel lid van de EG en het is dan 500 jaar geleden dat Amerika 'ontdekt' werd door ene meneer Columbus. In Sevilla wordt dan ook de expositie over deze 'ontdekking' gehouden. Onder het motto van een cultureel gebeuren, gefinancierd door Amerikaanse dollars worden er ook Amerikaanse multi's naar Spanje aange trokken (dit klonk ons bijzonder bekend in de oren). Spanje heeft in Europa een bijzondere positie. Het is de 'kulturele' brug voor Europa naar Latijns-Amerika en omgekeerd de ingang voor veel migranten om naar het rijke westen te trekken. De zuidfranse Middellandse Zee kust is bijv. een ingang voor Marokkanen en Algerijnen om Europa in te komen. Sommigen trekken Frankrijk in, velen komen niet verder. Vanwege de vroegere franse bezetting van deze landen, spreken veel Marokkanen en Algerijnen Frans, waardoor ze zich in Frankrijk makkelijker kunnen redden dan in andere Europese landen. Spanje heeft deze functie voor Latijns-Amerika en eveneens voor Marokkaanse arbeiders. Deze ingang is vanaf nu zo goed als gesloten. Vluchtelingen die met bootjes de Straat van Gibraltar oversteken worden aan de kust van Spanje terug gestuurd aangezien het vluchtelingen zijn kunnen ze niet terug naar waar zevandaan komen. Behalve dat er op de Middellandse Zee weinig piraten zullen zijn, is de vergelijkbare positie met Vietnamese bootvluchtelingen frappant. Migrantten moeten een bedrag van 5000 pesetas per dag te besteden hebben willen ze een verblijfsvergunning krijgen. Dit is ongeveer 100 gulden.

Madrid heeft met de European Festivities achter de rug, deze stonden alvast in het kader van Columbus. Madrid moet een yuppiestad worden en daarmee natuurlijk een 'kulturele' hoofdstad. Vandaar dat alvast het vuilnis er uit gezet wordt en de multi's binnengehaald worden (waar heb ik dat eerder gehoord). In Spanje is de wet die de maximum-huurprijzen vaststelde onlangs afgeschaft, waardoor Madrid na San Sebastian de duurste stad is om in te wonen. Het is in Madrid bevendien moeilijk om aan een baan te komen en als je een baan hebt zijn de arbeidsomstandigheden belabberd waardoor kraken een noodzaak wordt. De vrouwen met wie we spraken zitten sinds '85 in de kraakbeweging. Toen hebben ze met 40 a 50 mensen een fabriek gekraakt. Daar hebben ze 3 maanden gezeten, dag in dag uit gewerkt om het bewoonbaar te maken en na 3 maanden werd het ont ruimd. De kraak kwam voort uit een demo. Werken aan het huis betekende ook werken aan politieke activiteiten die daarvoor nogal ongestructureerd verliepen. Het doel

van dit pand was wonen en werken zonder hiërarchie, zodat ze hun situatie zelf konden bepalen. Voor de ontruiming was alles vanaf 6 uur 's ochtend gebarricadeerd. Waar ze niet op gerekend hadden, was dat de kit vanaf het dak binnen zou komen. Direkt na de ontruiming werd het fabrieksgebouw platgegooid door de bulldozers die ook meegekomen waren. De bewoners hadden nog net de tijd om de huisdieren eruit te halen. De ontruiming was gewelddadig, de hele wijk was afgezet, het was een groot spektakel. Daarna is er wel vaker geprobeerd te kraken, maar de bezetting duurde nooit langer dan 2 uur. De konklusie is dan ook dat kraken te moeilijk is en dat er naar andere mogelijkheden gezocht moet worden om politieke activiteiten voort te zetten. Er wordt nog wel gekraakt, maar dat gaat primair om het wonen, om een plek voor jezelf te hebben. Het zijn geen politieke maar privé kraken. Het leven op die manier is hard, je weet nooit hoe lang je ergens kan blijven, je bent constant aan het verhuizen en daarmee heb je dan ook maar weinig spullen. De overheid wil heel duidelijk de beweging uit de stad drijven, de betaalbare woningen zijn alleen nog in de buitenwijken te vinden.

In 1992 wordt Spanje officieel lid van de EG. Er zijn al wel afspraken over economische samenwerking maar er is nog geen volledig lidmaatschap. De Spaanse overheid zit enorm aan dat lidmaatschap te trekken, omdat ze daar veel belang bij hebben. Maar omgekeerd hebben de andere landen veel belang bij het Spaans lidmaatschap. Het groeien in de schaduw van de rijke landen is belangrijk voor het bereiken van een hogere levensstandaard en het aantrekken van buitenlands kapitaal. Bovendien, zoals de BRD boven Engeland en Frankrijk uit wil steken, wil Spanje concurreren met andere arme landen als Portugal en Griekenland. Voor andere landen heeft Spanje een strategische positie naar Latijns-Amerika (grondstoffen) en is een bron van goedkope arbeiders, die bovendien geen al te beste arbeidsomstandigheden gewend zijn. Er is in Spanje veel verzet tegen het EG lidmaatschap, maar dat is geen beweging, de mensen zijn tegen en verder niks. Op de vraag of er ook politieke partijen tegen zijn, is het antwoord dat alleen de partijen tegen zijn die niet in het parlement zitten en geen enkele van die partijen heeft concreet actie ondernomen. Een gevolg van 1992 is natuurlijk het openen van de grenzen. In Spanje zijn de treinsporen van een andere breedte dan in de rest van Europa. Er is heel lang beweerd, vooral van overheidszijde, dat het aanpassen van de treinsporen onzin was. De minister van verkeer vond dat dat kwartiertje aan de grens om over te stappen geen onoverkomelijk probleem was. Drie dagen later was hij van mening dat de treinsporen in Spanje aangepast

moesten worden. Nog twee weken later werd hij weggepromoveerd. Het gelijkschakelen van de treinsporen zou vooral bedoeld zijn voor sneltreinen, bij v. de TGV, wat een volkomen onzinnige idee is aangezien de Spaans-franse grens alleen uit bergen bestaat. Vermoeden is dan ook dat behalve dat Frankrijk graag de TGV goed wil verspeiden en ETA activisten wil blijven uitleveren, de treinsporen vooral bedoeld zijn voor militaire transporten, die niet zo makkelijk van de ene op de andere trein gezet kunnen worden en ook niet per vliegtuig te vervoeren. Alweereen vergelijking met Nederland waar ze zo nodig de TGV tot Amsterdam willen doortrekken terwijl op de afstand Brussel-Amsterdam de tijdswinst te verwaarlozen is vergeleken met de prijs die je betaalt om met de TGV te reizen. De vraag kwam natuurlijk op hoe het verzet tegen Europa '92 in Spanje georganiseerd is. Er wordt vooral in grote steden geprobeerd het verzet tegen '92 te coördineren, bijv. tegen de expositie in Sevilla.

Er wordt duidelijk een verschil gemaakt tussen het 'verzet' en de 'linkse beweging' omdat deze laatste erg partij gebonden is en daar zijn nogal slechte ervaringen mee. Ze weten niet goed hoe ze met elkaar moeten samenwerken. Wel gaat het 'verzet' naar bijeenkomsten van de 'linkse beweging'. In Madrid is discussie gaande over op welke manier je je tegen '92 kan verzetten. Een van de visies is heel direkt actie ondernemen tegen wat de overheid en de multi-nationals ondernemen zoals bijv. festivals. Het probleem daarbij is dat je van thema naar thema en van gebeurtenis naar gebeurtenis gaat. Omdat het ook nog een kleine groep is die daarmee bezig is, zijn er grote moeilijkheden met de continuïteit. Deze groep heeft contacten met internationalistische en anti-racistische groepen en krijgen ook wel informatie uit het buitenland. Het is in Spanje erg moeilijk om aan authentieke informatie te komen. Ook werken ze samen met groepen tegen de EG binnen Europa en met groepen uit Marokko en tegen de expositie

in Sevilla te werken. In Barcelona is een sterke groep tegen de Olympische Spelen bezig. Groepen tegen de EG proberen connecties te onderzoeken tussen 1992, de Olympische Spelen en de EG. De overheid is heel erg bezig de sociale en economische structuren te veranderen. De repressie wordt steeds sterker, er moeten bijv. 18000 gevangenisplaatsen bij komen en de politie heeft speciale infiltrantenteams voor de groepen tegen de EG. In Madrid wordt er steeds meer in kollektieven gewerkt. Omdat veel vrouwen het steeds moeilijker vinden om met mannen te werken is er ook een vrouwenkollektief opgericht. Daarin zitten zowel vrouwen die alleen met vrouwen werken, als vrouwen die ook in de gemengde groepen zitten. Het vrouwenkollektief fungeert een beetje als info-centrum. De vrouwen komen een keer per week bij elkaar om informatie uit te wisselen. Ze werken aan verschillende thema's zoals pornografie, bajes en genentechnologie. De vrouwen met wie wij spraken waren bezig met bevolkingspolitiek. Voor hen is er zo weinig informatie dat het moeilijk te structureren is. Ze willen dan ook graag informatie uit andere landen krijgen.

OOSTENRIJK

Oostenrijk is een van die landen waar we hier eigenlijk weinig over horen, afgezien van de affaire Waldheim en de verhalen over wintersport. Wij vonden het dus erg leuk en interessant om ook eens iets van vrouwen uit Oostenrijk te horen en met hen van gedachten te wisselen. Helaas zijn zij te weinig aan het woord geweest, maar we willen in dit verslag toch vermelden waarover zij gesproken hebben. Oostenrijk is, net zoals Zwitserland, (nog) geen lid van de EG. Dit neemt niet weg dat ook in Oostenrijk de gevolgen van de veranderingen in het kader van Europa '92 merkbaar zijn. Oostenrijk voert een duidelijke lobby naar de andere Europese landen, met name de BRD, wat betreft de 'gunstige' economische situatie. Het gaat dan met name over gunstige investeringsvoorwaarden voor het bedrijfsleven (goedkope arbeidskracht, lage belastingtarieven, geen zware milieu eisen), wat Oostenrijk dus tot een aantrekkelijke handelspartner maakt. Daarnaast wordt er al jaren gewerkt aan het verbeteren van de infrastructuur. Het verbeteren en verbreden van bergpassen en auto-wegen, verbeteringen aan het spoor net. Oostenrijk is een van de belangrijkste door/toegangsroutes naar o.a. Italië en Joegoslavië, met name voor het vrachtverkeer. En natuurlijk niet te vergeten om het voor het toerisme nog aantrekkelijker te maken.

Veel contacten/kontrakten worden in een cultureel sausje gegoten. Niet alleen naar West Europa, maar ook naar Hongarije. Er zijn plannen om samen met Hongarije in 1995 een wereldtentoonstelling te presenteren, een groots cultureel en technisch spektakel. Naast de culturele worden ook de historische banden stevig aangetrokken, eventueel onder het mom van toerisme. Bijv. in de vorm van een casinoboot die over de Donau richting Budapest vaart.

City-vorming heeft ook in Oostenrijk toeslagen. Ook voor de vrouwen uit Oostenrijk was dit het punt waar zij direkt in hun dagelijks leven mee gekonfronteerd worden.

Een verslagje over hun eigen situatie. Ongeveer drie maanden geleden is het laatste woon/werk kraakpand ontruimd. Dat ging natuurlijk gepaard met waterkanonnen en veel geweld. De mensen die gearresteerd werden, zijn drie weken vastgehouden. Het pand is vijf jaar gekraakt geweest. Sindsdien wordt er geprobeerd een nieuw pand te kraken, maar het lukt niet echt. Kort geleden is er nog een terrein met gebouw gekraakt van de oostenrijkse spoorwegen. De spoorwegen waren bereid te onderhandelen, maar de gemeente heeft het na vijf dagen alweer ontruimd. Het is gelijk afgebroken. De kraaksters wonen nu ergens in tenten op een open veld.

Er is ook nog een gekraakt cultuurcentrum, met daarbij een gedeelte dat door vrouwen gekraakt is. Het bestaat nu tien jaar. De gemeente wil het pand nu onder een huurkontraat krijgen, maar in het vrouwen centrum zijn de meningen daarover verdeeld. Een deel wil geen huurkontraat met de cultuur-maffia, een ander deel is min of meer afhankelijk van de gemeente, vanwege subsidies die ze krijgt voor taalonderwijs aan buitenlandse vrouwen. Zij zijn geneigd om het huurkontraat te overwegen. Over het algemeen zijn de vrouwen tegen het huurkontraat. Ze willen zelfstandig blijven.

Het is voor hen ook duidelijk dat ze er in Wenen een 'schoonmaak' beleid op na houden. Iedereen die kritisch is en zich verzet, wordt uit het centrum weggezuiverd. Dat geldt ook voor iedereen die niet binnen het nieuwe cultuurplaatje valt. Het centrum moet een yuppie vrijplaats worden. Dat maakt het cultuurbeleid ook al duidelijk. Het al eerder genoemde wereldtentoonstellingsspektakel, de casinoboot en de plannen om de beroemde vlooiemarkt om te toveren in een chique antiekmarkt, nadat de plannen om de vlooiemarkt helemaal te laten verdwijnen om plaats te maken voor een yuppie vrijetijdscentrum toch net iets te ver gingen.

Het bizarre aan dit verhaal was voor ons het krantenberichtje, dat we zagen toen we na de vrouwen week thuis kwamen, waarin vermeld werd dat Oostenrijk zich aangemeld heeft als lid van de EG.

DUITSLAND

In de discussiegroep was de BRD vertegenwoordigd door vrouwen uit Hamburg en Berlijn. Er is kort iets verteld over de positie en rol van Duitsland in de EG en daarna is er voornamelijk gesproken over de Hafenstrasse en St. Pauli in Hamburg. Hoewel de situatie in Hamburg toch iets anders ligt door bijvoorbeeld het 800 jaar 'Hafen', gaan de grote lijnen ook op voor andere steden.

De BRD drukt een zwaar stempel op de EG en neemt ook wel een speciale positie in.

Ten eerste pompt de BRD ontzettend veel geld in de EG, want er liggen daar natuurlijk een aantal duidelijke economische en militaire belangen. De BRD heeft altijd onder supervisie gestaan van de VS en heeft zich daardoor behoorlijk kunnen ontwikkelen. Anders dan Frankrijk en Groot-Brittannië die meer op eigen grootsheid gericht zijn. De BRD wil boven die beide landen uitstijgen en een stevige concurrentiepositie innemen. Zeker op militair gebied neemt de BRD een andere positie in, wat natuurlijk met historische oorzaken te maken heeft, maar ook vanwege de buffer die de BRD voor de VS vormt naar het Oostblok. Dat verklaart voor een deel de grote belangstelling van de VS voor een groot en sterk Duitsland.

Ten tweede is de BRD de deur naar de nieuwe handelsmarkt met de Sovjet Unie. Überhaupt de deur naar het oosten, want ergens droomt 'men' nog steeds van een samenvoeging van de twee Duitslanden.

Ten derde is de BRD de voortrekker op het gebied van een aantal duidelijke sociale veranderingen. Zijn ze hier in Nederland bezig de uitkeringen steeds meer in te perken en heel langzaam eigenlijk alle sociale voorzieningen af te breken, in de BRD zijn ze daar al jaren mee bezig. Zo zijn bijv. de uitkeringen gekoppeld aan de hoogte van het inkomen van de ouders of de grootouders. Bovendien liggen de uitkeringen een stuk lager dan hier. Daarnaast is het ook steeds moeilijker om geld te krijgen als je wilt studeren. Heel veel mensen die studeren hebben daarnaast een baan omdat ze het anders niet kunnen betalen. Slechts 25% van alle studenten krijgen een financiële ondersteuning, in de vorm van een renteloos voorschot.

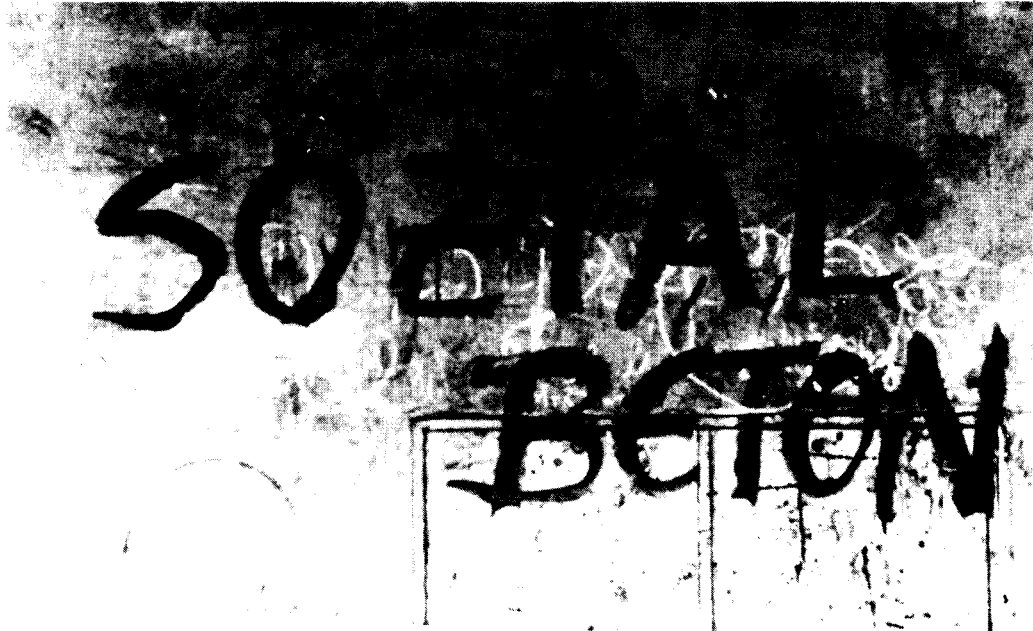
Ten vierde is de BRD het grootste voorbeeld wat betreft de werkwijze van justitie, politie en repressie. Wij kennen hier allemaal het voorbeeld van Paragraaf 129a en Artikel 140 en de voorbeeld functie van de gevangenen in de BRD voor andere landen in Europa (zelfs wereldwijd!). In de BRD zelf merken ze dat aan de grote hoeveelheid aanklachten die er lopen tegen mensen die politiek actief zijn op grond van Paragraaf 129a. Ook aan het feit dat het steeds moeilijker wordt om te kraken of om een pand te behouden. Vaak

wordt er met een overkill aan kit ontruimd.

Daarnaast gaan bijv. de Duitse stakingswetten dienen als voorbeeld voor de rest van Europa. Op zich zijn de arbeidsters/ders-rechten in de BRD relatief goed. De vakbonden zijn ook relatief sterk. Dit zit echter meer in het aantal leden, dan in het actieve optreden van de vakbond. In de BRD zijn vakbonden niet gesplitst, er bestaat 1 vakbond per bedrijfstak. De bonden hebben echter meer de functie van bemiddelaar tussen arbeidsters/ders en overheid. Ze zijn niet echt wakker. Ze hebben bijv. niets eraan gedaan de arbeidsters/ders te informeren over Europa '92 en de gevolgen. Ze schijnen trouwens nu langzaam wakker te worden. Wat de stakingswetten betreft zijn deze onlangs veranderd. Het is nu verboden om te staken uit politieke motieven, zoals bijv. een solidariteitsstaking. De bonden ondersteunen deze stakingen vaak ook niet. Wel mag er (nog) gestaakt worden om kontraktuele redenen.

Het bedrijfsleven stelt ook vaak eisen aan de stad wanneer het plan nen heeft om zich er te gaan vestigen. City-ervorming is vaak een van deze eisen.

Wat het 'wonen' betreft heeft men voor Hamburg de volgende plannen in petto. De Hafenstrasse moet natuurlijk verdwijnen. Het is de gemeente een doorn in het oog dat er een politiek vrijplaats bestaat en dan nog net op zo'n plek waar bijvoorbeeld steeds hoog staatsbezoek langsmoet om er de schitterende haven (tegenwoordig compleet met wanstaltige wandschildering) te laten zien. Het woonwagenkamp(je) bij de Hafenstrasse, is enkele weken geleden al ontruimd, met groot geweld (lees ook Zwarte 129 en 131) Op de plek waar nu gekraakte panden staan moeten nieuwe dure woningen komen om de plek op te waarden. Aan de oever van de haven moet een nieuwe sfeer gecreëerd worden in de geest van wandelingen bij maanlicht op de oeverpromenade. Het moet een publiekstrekker worden, de havenrand. Ook de rest van de wijk St. Pauli

In de BRD ligt de werkeloosheid relatief hoog en stijgt nog steeds. Een andere bevolkingsgroep die met de EG echt niet blij is, zijn de boeren. Zij hebben behoorlijk te lijden onder de concurrentie en de door de EG opgelegde regels. Steeds meer kleine boeren gaan failliet.

Over Hamburg nu.

Ook in Hamburg heeft de herstructurering van de steden toegeslagen. De city-vorming als lokkertje voor het bedrijfsleven en de yuppies. Daarnaast ook het feest van het 800 jarig bestaan van de haven. Dit bij elkaar geeft een uitgebreide mogelijkheid om de stad te zuiveren van ongewenste elementen, zo als de bewoonsters/ners en gebruikers van de Hafenstrasse, de zwervers en daklozen en alle mensen die in de oudere stadswijken, zoals St. Pauli wonen (migranten, jongeren, bejaarden, armen,...). 'Alles voor het kapitaal' is het thema waarin Hamburg een ware gedaantewisseling moet ondergaan. Bouwondernemingen, multinationals en yuppies krijgen de vrije hand.

zal onder het mes gaan. In deze wijk is de huur nog relatief betaalbaar. Er wonen veel jongeren, bejaarden, migranten, mensen met lage inkomens en natuurlijk het prostitutiemilieu. Daar de wijk aan de haven ligt en in de buurt van het stadscentrum (de city), is het de aangewezen plek om architecten hun gang te laten gaan in het kader van de stadsvernieuwing. Deze plek zal in gereedheid moeten worden gebracht voor de verjaardag van de haven. Het zal de wijk moeten worden waar yuppies zich thuis zullen voelen. Het toneel voor het Hamburg van de toekomst. De mensen die er nu wonen worden allemaal naar wijken gedeporteerd ver buiten de city. De daklozen worden naar een wijk verwijderd waar de gemeente lege loodsen gehuurd heeft (waar voorheen al asielzoekers gedropt waren). De opvanghuizen voor vluchtelingen worden gesloten. Ook in andere wijken gaat dit gebeuren. De woonwagenkampen die er in verschillende wijken bestaan moeten ook weg. Er wordt wel aan sociale woning-

bouw gedaan, maar zoals al gezegd, aan de rand van de stad in verre buitenwijken. De binnen stad moet verschoond blijven van sociale woningbouw. Ook worden de huur-rechten steeds verder aangetast. De verhuurder mag bijv. vanaf '91 een huurder eruitgooien als hij het huis zelf nodig heeft (en dat is dan snel nogal makkelijk te zeggen). Verder zal de helft van de huurhuizen op de vrije markt gegooid worden. De woningnood is erg groot. En dan nog te bedenken dat al heel veel huurwoningen na renovatie omgetoverd worden in koopwoningen.

Kortom je kan konkluderen dat de stadsvernietigingspolitiek van de stad Hamburg gericht is op het binnenhalen van de jonge dynamische yup. De oorspronkelijke wijk bewoonsters/ners worden weggestopt in buitenwijken, waar ze geïsoleerd zitten, vereenzamen, geen sociale contacten hebben, waar het verzet gebroken moet worden.

Natuurlijk is er ook het culturele aspekt. Om Hamburg aantrekkelijk te maken dient er ook een groot aanbod aan cultuur ende vermaak te zijn. Dat het daarbij niet gaat om cultuur voor de gewone bevolking in de wijken mag duidelijk zijn door het voorbeeld van de Flora, een alternatief theater (zie Zwarte 116).

Hamburg heeft zich kandidaat gesteld voor de Olympische Spelen van 2004. Helemaal zeker is dat nog niet omdat West Berlijn zich misschien samen met Oost Berlijn kandidaat zal stellen en dat gaat dan natuurlijk voor. Maar om alvast daarop in te spelen zijn er plannen gemaakt voor een groot 'Sport-Dome'. Dat dit in een van de volksbuurten gepland is die daarvoor dan moet wijken, is in dit hele kader natuurlijk niet helemaal toevallig.

Ook aan de infrastructuur moet het een en ander gesleuteld worden.

Dit gaat natuurlijk samen met de propaganda die gemaakt wordt om nog meer bedrijfsleven naar Hamburg te trekken. Er zijn plannen om de Elbe-tunnel uit te breiden. Dat dit heel erg veel overlast veroorzaken zal voor de omwonenden en voor het milieu, doet niet ter zake. De extra tunnel wordt gepland voor het vrachtverkeer en komt dus ten gunste van het bedrijfsleven. Er wordt door het bedrijfsleven ook druk uitgeoefend op de gemeente, om de infrastructuur voor hen te verbeteren en uit te breiden. Bijvoorbeeld is er een canadese multinational (gespecialiseerd in uitbuiting van mensen en grondstoffen in de landen van de Drie Continenten), die zich wil vestigen in een van de peninsulas (eilandjes) in de Hamburgse haven. Als voorwaarde hiervoor heeft dit bedrijf gesteld dat Hamburg voor een betere bereikbaarheid van dit eiland c.q. de haven moet zorgen. Dus grote brede lanen. En voorts gaat de gemeente aan de slag om de vervoersmogelijkheden en de bereikbaarheid te verbeteren. Dat hiervoor hele staten, woonblok-

ken of wijken moeten verdwijnen zal de gemeente een worst wezen. Het bedrijfsleven bepaald hoe een stad er na verloop van tijd uit zal zien.

De meeste vrouwen uit deze discussie, -of beter informatieuitwisselingsgroep hebben een relatie tot de Hafenstrasse. Sommige werken alleen met vrouwen, anderen werken gemengd. Wel zijn ze allemaal solidair met de Hafenstrasse, ook al bestaat er veel kritiek. Als er stress is bij de Hafenstrasse, zijn ze in ieder geval allemaal paraat. De vrouwen uit Hamburg hadden graag meer willen weten hoe wij ons in andere landen verzetten tegen deze tendenzen en riepen in feite daarom deze discussie uit. Het is jammer dat dit toch niet echt uit de verf gekomen is. Toch hadden wij het idee dat ook zij zich wel een beetje gesterkt voelden door onze uitwisseling.

OVERPEINZINGEN ACHTERAF

Na de eerste bijeenkomst waren wij erg enthousiast en gemotiveerd om door te gaan met de discussie. Zoals we aan het begin al zeiden, het was een enorme kick om met elkaar te praten, om te ontdekken dat er op verschillende plekken, zelfs in verschillende landen, vrouwen zijn die zich met dezelfde thema's bezig houden als wij hier. Zeker na vier keer met elkaar gesproken te hebben, heb je behoorlijk wat informatie met elkaar uitgewisseld, zijn bepaalde lijnen duidelijk geworden en tussen de verschillende landen door te trekken, kun je zelfs al bepaalde konklusies trekken. Natuurlijk had je het theoretische verhaal over de gevolgen van Europa '92 al ergens in je hoofd en weet je wat ons allemaal te wachten staat. Toch wordt het allemaal opeens heel erg concreet en helder als je op zo'n manier de hele situatie met elkaar doorspreekt, aan de hand van concrete voorbeelden per land of per stad. Tijdens de gesprekken keek je elkaar af en toe aan en had je het gevoel alsof er opeens boven je hoofd een (strip-)lampje van herkenning en duidelijkheid ging branden, een soort van vreugde, wat natuurlijk erg absurd is. Aan de ene kant ben je blij dat je opeens ziet dat je niet alleen in je stad of je land allerlei veranderingen gaan plaatsvinden onder het motto van Europa '92.. Een soort van blijde herkenning, "gelukkig, we staan er niet alleen voor". Aan de andere kant doet het je ook opeens beseffen in wat voor valstrik wij ons allen bevinden. Niet alleen hier, maar ook in die andere landen. Doet het je beseffen welke strategie ze op ons los laten. Een strategie die in elk betroffen land in Europa gelijk is.

De strategie van cultuur, de strategie van brood en spelen. Onder de dekmantel van cultuur worden ons overal mooie praatjes door de strot geduwd, om te verdoezelen wat de werkelijke redenen zijn voor het konstrueren van een groot economisch machtscentrum.

Overal zien we hoe de city-ervorming ertoe leidt dat de gewone bevolking (jongeren, studenten, migranten, bejaarden, kraaksters mensen met lage inkomens,..) verdwijnt naar de buitenwijken, om in het centrum plaats te maken voor de yuppies en het kapitaal. Dat het bedrijfsleven een flinke vinger in de pap heeft bij deze herstrukturering van de steden. Daarnaast gold ook voor alle landen dat ze wel een of andere positie innemen, waardoor ze juist met nog meer pracht en praal aan de bevolking moeten laten zien hoe belangrijk het eigen land gaat worden in het nieuwe Europa. Natuurlijk was het voor ons allemaal duidelijk dat dit culturele sausje de ware bedoelingen overal op dezelfde manier moet versluieren. Met name de European Festivities dragen hier een steentje aan bij.

Voor ons is duidelijk geworden dat de noodzaak er is om ons concreet te gaan verzetten, maar dat we nog maar net in de kinderschoenen staan met ons verzet. Wij hadden dus nog willen praten over hoe wij ons nu al daadwerkelijk verzetten tegen het Europaplan. Helaas ontbrak ons de tijd. Wel werd ons duidelijk dat we elkaar goed op de hoogte moeten houden. Elkaar moeten informeren. Het bleek jammer genoeg praktisch onmogelijk om één internationaal coördinatiepunt op te zetten, maar we gaan elkaar in ieder geval op de hoogte houden, en voor zover mogelijk elkaar ook daadwerkelijk ondersteunen. Wat we nog een keer extra benadrukken willen is dat het echt te gek was om met zoveel vrouwen uit verschillende landen te praten en juist over dit onderwerp, omdat het er hier heel erg vaak naar uit ziet alsof vrouwen zich niet met dit thema bezig houden. Europa '92 is niet alleen een mannenzaak!!

NO PASARAN, PASAREMOS !!!

VROUWENDEMONSTRATIE in

- DE TWEE CHILEENSE VROUWEN BLIJVEN HIER !!!
- ERKENNING VAN SEKSUEEL GEWELD ALS GROND VOOR POLITIEK ASIEL !!!
- TEGEN HET SEKSISTIESE EN RACISTIESE UITSLUITINGSBELEID VAN DE NEDERLANDSE EN ANDERE WEST-EUROPESE STATEN !!!

Wij, een groep chileense en nederlandse vrouwen, zijn bij elkaar gekomen naar aanleiding van de afwijzing van het asiolverzoek van twee chileense vrouwen. Zij hebben in nederland politiek asiel aangevraagd, nadat ze in chili verkracht en gemarteld waren door mannen van het leger.

Seksueel geweld is in nederland, noch in enig ander west-europees land een grond om politiek asiel aan te vragen. De twee chileense vrouwen kregen dan ook onlangs te horen dat hun asiolverzoek afgewezen is. Uiteraard zijn ze tegen dit besluit in beroep gegaan door middel van een herzieningsverzoek. Het is echter maar de vraag of ze dit in nederland mogen afwachten. De inschatting is dat dit rond september duidelijk wordt. Wanneer blijkt dat ze de uitslag van de herzieningsprocedure hier niet mogen afwachten zal hun advocaat daartegen een kort geding aanspannen.

Samen met de twee chileense vrouwen zullen wij ons met al onze vrouwenkracht verzetten tegen hun uitzetting, tegen het feit dat seksueel geweld geen grond voor politiek asiel is en tegen het seksistische en racistische uitsluitingsbeleid van de staat. Onze eerste stap was het organiseren van een vrouwendemonstratie. Ondanks de korte voorbereidingstijd (+ 3 weken) is het een krachtige demonstratie geworden. Zo'n 400 á 500 vrouwen hebben eraan deelgenomen, vrouwen uit vele verschillende landen: nederland, chili, de brd, baskenland, italie,

spanje, groot-brittanië enz. We hadden de demo geplanned op de laatste dag van de internationale vrouwenweek in ruigoord omdat het ons leuk en belangrijk leek dat het een internationale demonstratie zou worden. Het beleid ten aanzien van vluchtende vrouwen verschilt immers weinig per west-europees land en het zal in het kader van 'europa 92' alleen maar meer op elkaar afgestemd worden. Tegelijkertijd bestaat er in al onze landen vrouwenverzet tegen het anti-vluchtelingenbeleid en dat wilden we door middel van een gezamenlijke demonstratie laten zien. Vantevoren zijn we ook begonnen met het leggen van contacten met

vrouwengroepen in nederland die zich bezighouden met vluchtelingenpolitiek en met organisaties van gevluchte vrouwen zelf. Desondanks liepen er in de demonstratie bijna alleen witte vrouwen mee, voornamelijk uit buitenparlementaire aktiekringen. We willen vanaf nu de gelegde contacten verder uitbouwen en werken aan een vertrouwensbasis waardoor we elkaar in de toekomst beter kunnen ondersteunen op onze gezamenlijke strijdpunten. Met ons allen zijn we eerst langs de vreemdelingenpolitie gelopen waar een verklaring werd voorgelezen. Daarin hebben we onder meer het volgende gesteld:

"Zowel door de vreemdelingenpolitie als door de kontaktaamtenaren van justitie worden vluchtelingen vijandig en als ongewenste vreemdelingen bejegend. Zij voeren in eerste instantie het beleid van de nederlandse staat uit. Een beleid dat erop gericht is zo min mogelijk, en met het oog op de europese eenwording steeds minder, vluchtelingen uit zogenaamde derde wereldlanden in west-europese landen toe te laten. Op dit moment worden in nederland maar liefst 96% van de vluchtelingen meteen afgewezen. Vluchtende vrouwen krijgen dus te maken met vertegenwoordigers van het nederlandse repressie- en controleapparaat die bij voorbaat niet open staan voor hun verhaal. Bovenop de racistische uitsluitingspolitiek waarmee alle vluchtelingen

AMSTERDAM 11. JULI

hier gekonfronteerd worden, worden vluchtende vrouwen ook nog eens met regelrecht seksisme gekonfronteerd. Vrouwen moeten in een vijandige atmosfeer hun verhaal vertellen aan meestal mannelijke ambtenaren. Dat maakt de drempel voor vrouwen heel hoog om te spreken over ervaringen met seksueel geweld als vluchtredenen. Vrouwen worden meestal ook niet op de hoogte gesteld van de mogelijkheid die er in theorie in Nederland bestaat om in geval van seksueel geweld individueel te praten met een vrouwelijke kontakambtenaar. Wanneer vrouwen wél de moed opbrengen om hun ervaringen met seksueel geweld te vertellen, wordt hun verhaal vaak niet geloofd, of wordt het niet eens opgetekend, omdat seksueel geweld of seksegericht geweld toch geen reden is om asiel aan te vragen volgens Europese verdragen."

Na de toezegging aan de vreemdelingenpolitie dat we hen behalve hier en nu ook in de toekomst zullen laten horen en voelen dat we die seksistische en racistische uitsluitingspolitiek niet pikken, zijn we doorgelopen naar het chileense konsulaat. Daar hebben we vele leuzen geroepen, zoals onder andere: Y va caer, y va caer, la dictadura va caer!!! De demonstratie eindigde bij het paleis van justie waar een internationale verklaring voorgelezen werd. Ook hieruit een aantal citaten:

"Wij zijn vrouwen uit verschillende landen en we strijden tegen dezelfde onderdrukking! Wereldwijd is 90% van alle vluchtelingen vrouw. De uithuizing en controle van de imperialistische staten en hun instituties (zoals IMF, wereldbank en multinationals) veroorzaken de verarming en onderdrukking die vrouwen dwingt te vluchten. Slechts heel weinig vrouwen hebben überhaupt de mogelijkheid naar een westers land te vluchten. (...) In west-europa zijn bovendien slechts weinig motieven op grond waarvan een asielaanvraag erkend wordt. Er wordt geen rekening gehouden met specifieke redenen voor vrouwen om te vluchten, zoals seksueel geweld. Vormen van verzet van vrouwen, zoals het laten onderduiken van mensen, het opzetten van gaarkeuken, koerieren enz. worden door de staat niet als verzet erkend en zijn dan ook geen grond voor politiek asiel. Ook seksistische geweld en vervolging wegens homoseksualiteit zijn geen grond voor politiek asiel. (...) Wij vechten voor

zelfbeschikking en voor een leven waarin ieder haar of zijn eigen plaats op de wereld vindt. In verschillende landen ontwikkelt zich het verzet hiertoe: aan de ene kant is er de zelforganisatie van vluchtelingen, aan de andere kant zijn er in verschillende landen axes die hun en onze eisen ondersteunen. (...) Deze demonstratie vandaag tegen de uitwijzing is een volgende stap in dit verzet waarin we samen strijden met vrouwen uit verschillende landen. Breek de grenzen en racistische tendenzen, breek de grenzen en seksistische tendenzen!!!"

Iets waar we vantevoren te weinig bij hebben stil gestaan, waren de agressieve reacties van mannen op de demo. Die agressie varieerde van (pogingen tot) dodelijke blikken, opmerkingen dat wij 'vuile wijven' waren en zo meer, tot een knokpartij met een kerel in de damstraat. Een vrouw liep daarbij een driedubbele breuk in haar enkel op. Ze is daaraan later geopereerd in het ziekenhuis. Op dit moment maakt zij het redelijk en kan zij vandaag (18 juli) naar huis. Onze conclusie is dat we in de toekomst moeten zorgen dat een vrouwendemo hecht is en dat we op deze vormen van geweld beter voorbereid zijn, zodat we meteen kunnen reageren. Al met al was de demonstratie echter erg levendig en krachtig en werden er vele leuzen geroepen in verschillende talen. Deze demo was nog maar het begin van onze strijd om te zorgen dat de chileense vrouwen niet uitgewezen worden. Jullie horen nog van ons!

GRENZEN OPEN VOOR VLUCHTENDE VROUWEN
MUJERES UNIDAS JAMAS SERAN VENCIDAS!
KORTE VAN HEMEL: GO TO HELL! CHILEENSE VROUWEN BLIJVEN WEL!!!
CUIDADO, CUIDADO QUE CAMINA, LA LUCHA FEMINISTA POR AMERIKA LATINA
VUUR EN VLAM VOOR HET PATRIARCHAAT,
DE GROOTSTE POOIER IS DE STAAT!!
WIR SIND FRAUEN, WIR SIND MIT VIELEN, WIR HABEN DIE SCHNAUTZE VOL OEW!!!

De komende tijd zal er wellicht nog meer verschijnen in de Zwarte over de vrouwenweek. In ieder geval houden jullie nog te goed een verslag van de hele week. Zowel persoonlijke indrukken en belevenissen als discussieverslagen en eventueel iets van de lezingen die er gehouden zijn. Het kost even tijd om een en ander uit te werken en zowiezo ook om weer te wennen aan het dagelijks leven thuis, met alle gevolgen van dien. Het was in ieder geval een te gekke week waarin waanzinnig veel indrukken zijn opgedaan, nieuwe vriendschappen zijn gesloten, inspiratie uit voortgekomen is, massa's twijfels zijn ontstaan, discussies zijn aangezet en heel erg veel vrouwen verliefd zijn geworden. Bij deze willen we de vrouwen die de vrouwenweek georganiseerd hebben dan ook nog eens bedanken voor de te gekke week.

GENENPASPOORT

Een tijdje terug vond er in A'dam een kongres plaats over het genenpaspoort. (Zie ook Zwarte 126).

De centrale vraag daar was: GENENPASPOORT, BELANGRIJKER DAN DIPLOMA'S/ERVARING?

Het elite-kongres werd gehouden in de RAI, en onder de genodigden bevonden zich personeelsfunktionarissen van veel verschillende grotere en kleinere bedrijven en multinationals in Nederland, wetenschappers, politici en pers.

De entree-prijs bedroeg fl.625.- excl. btw. dus voor de "gewone" man/vrouw was er een drempel opgeworpen, "verschil moet er wezen"! Nou moet ik zeggen, dat het daar binnen (ik had mezelf uitgenodigd-gratis en voor nix welteverstaan-), verschrikkelijk saai was, allemaal mannetjes met allemaal dezelfde kostuumpjes aan hier en daar eengeparfumeerd vrouwtje ertussen.....

Een dagje betaald er tussen-uit, carrière-, en beleidsmakers die elkaar zitten te bevestigen en plannen smeden. Buiten vond er een vrouwen-picketline plaats onder het motto: GENENPAS AFGEKEURD!!!

Bezoekers moesten door de haag van protest heen naar binnen zien te komen, en dat was een blamage aan hun adres, temeer daar zij een sticker kregen opgeplakt met de tekst: GENENPAS AFGEKEURD, en later liep menigeen binnen nog rond met dit "stempel" op de schouder; toeschietelijke kollega's echter, verwijderden dit natuurlijk en er kwam weer een smeteloos kostuumpje tevoorschijn! Binnen was geen schijn van kans dat kritiek gehonoreerd zou worden, hoewel een open mikrofoon dat suggereerde.

Ik kan me niet herinneren dat er door die mikrofoon één kritisch geluid golfde, behalve dat van ons dan! Wij probeerden natuurlijk het protest van buiten binnen verder te laten horen. Dat werd afgedaan met het zg. argument dat we daar 10 jaar eerder mee hadden moeten komen. Alsof er ooit discussie in breder verband over deze ontwikkelingen gevoerd is.... alsof men er 10 jaar geleden wél voor open stond; toen gebeurde alles al helemaal binnenskamers en in de laboratoria. Jarenlange gesloten praktijken van research, die ons nu op een presenteerblaadje kant en klaar en vastbesloten, onbediskussieerbaar, worden voorgeschoteld. Slikken of stikken, en je kop dicht!!!!

In het kongres werden filosofie en strategie rondom het genenpaspoort aangeprezen, en in feite was het kongres dan ook een bevestiging van een ontwikkeling die jaren terug al in gang gezet is, en niet terug te draaien: het verwezenlijken van een systeem waarin iedereen en alles gekontroleerd en beheerst wordt door de elite-macht, door het kapitalistische machtsinstituut. Een voorwaarde voor de werkbaarheid van zo'n systeem is de registratie van alle persoonsgegevens, wat ook nu al gebeurt d.m.v. het uiterst zorgvuldig in kaart en komputer brengen van je persoonsgegevens. Het systeem moet alleen geperfectioneerd worden, tot en met je genen wordt je geregistreerd in de staatskaartenbak.

Het is een systeem van superieur en inferieur: er wordt een kosten-baten-analyse gemaakt over elk persoon, je wordt in geld en winst uitgedrukt, en je bent bruikbaar voor dit systeem, of je bent dat niet. In dat laatste geval zijn er 3 "mogelijkheden":
 =je bent een wegwerpartikel, (migranten krijgen oprotpremies nadat ze als gastarbeider misbruikt zijn voor jaren en jaren) en vluchtelingen worden in versneld tempo Europa uitgedonderd als ze er al in kwamen... teruggejaagd naar politieke wantoestanden, rechtse korrupctie, folter en verkrachting.
 =verzet tegen deze ontwikkelingen wordt in de kiem gesmoord en gekriminaliseerd, gepoogd te breken door razzia's en artikelen 140 etc. etc....
 =of, men gaat aan je genen sleutelen, zodat je "geherstruktoreerd" wordt en bruikbaar gemaakt voor het patriarchale kapitalisme.

Dit alles vindt plaats volgens internationale methoden en verdragen. Zo moet er een Europa komen voor van de witte, Westerse lopende band afrollende éénheidsworst. Keurige in het gareel lopende massaproducten, bruikbaar voor dit geldwolvensysteem, gebaseerd op uitbuiting & onderdrukking. Onbruikbaren, bv. gehandicapten, kunnen voorkomen worden, (door prenatale diagnostiek en tijdige abortus), intelligentsia kunnen gekreëerd worden, en als men een zoontje blauwogig-blond wil hebben is dat ook geen probleem. 't Lijkt wel multiple choice, waarbij 1 antwoord het goede is, nl. dat wat te herleiden

is tot: op naar één zuiver ras in het kapitalistische Europa.

Het zijn schrikbarende ontwikkelingen, waarbij elk recht op zelfbeschikking vernietigd wordt door de Europese veiligheidsmachine, en als je dan zoals ik op zo'n kongres als toehoorder zit, sta je continu op het punt te exploderen, de racistische en sexistische uitspraken stapelen zich op, en het gezelschap slikt dat als zoete koek. Die toehoorders-personeelsstrategen van het multi/bedrijfsleven- hebben natuurlijk boter op hun hoofd, en klappen in hun kleffe handjes bij het aanhoren van zulke gigantische stappen voorwaarts in de kapitalistische ontwikkelingen.

Op het kongres stonden een paar vragen centraal:
 =welke konsekwenties heeft het genenpaspoort als "volmaakt selektiekriterium" voor de werving van nieuwe medewerkers in de jaren '90?

=genenpaspoort, belangrijker dan diploma's/ervaring?

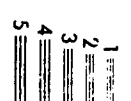
=welke kennis is nodig om in de nabije toekomst een afgewogen standpunt te kunnen innemen bij de selektie van uw strategie-bepalende managers?

=zullen Nederlandse werkgeversorganisaties bij het o-pengaan van de Europese grenzen zélf kunnen beslissen, welk management men zal aantrekken, of zal het "genenpaspoort" z'n stempel op de selektie gaan drukken?

De bedoeling van die dag was te komen tot filosofie en strategie m.b.t. personeelswerving voor de komende jaren, en a.d.h.v. een aantal lezingen tot een forumdiskussie tekomen.

Het gezelschap bestond uit direktieleden en personeelschefs van bedrijven zoals: Shell, Philips, PTT, ABP, HoogovensGroep BV, Ahold, Nutricia, Eurometaal, KLM, NS, Siemens, Rabo, Europees Massagoed Over-slagbedrijf R'dam, etc., en verder wetenschapslui van de TH Delft, TU Eindhoven, RU Leiden, Erasmus R'dam, TNO, en een aantal verzekerings-bedrijven zoals de AMEV, enkele ziekenhuizen, min. v. SoZa, Defensie en BiZa, en de pers, dagbladen maar ook Elsevier Carrière, KRO-tv. Verder vele anderen uit "dezelfde hoek", en de organisatie was in handen

MODE.	1	2	3	4	5
MAG %	101.2	85.0	75.0	70.7	61.5
REG.	0.506	0.425	0.375	0.354	0.308

EL SALVADOR

Samenvatting van het FMLN-nieuws van mei tot half juni '89

Zoals het FMLN had aangekondigd zijn er in de maand mei stakingen, demonstraties en militaire offensieve georganiseerd en uitgevoerd. Ondanks de maximale paraatheid van het leger in verband met de inauguratie van Christiani (1 juli j.l.), slaagde het FMLN erin om op 22,23 en 25 mei, gelijktijdig grote militaire acties met succes uit te voeren (het overvallen van kazerne's etc). Daarnaast zijn er de gebruikelijke transportstops georganiseerd en op 1 juni is het elektrisch netwerk gesaboteerd, waardoor de directe uitzending van de inauguratie van Christiani op tv niet meer te volgen was.

Het FMLN-leger heeft aan kracht niets ingeboet; integendeel op 10 mei jl kondigde het FMLN de manoeuvre 'Allen tegen Arena, vechtend voor vrede' aan. Deze manoeuvre betekent een grote om-

wenteling in de oorlog van El Salvador:

Vanaf '83 bleken de strijdkrachten op het land niet meer opgewassen om de oorlog in het voordeel van de regering te beslechten. Hun taak werd voor een groot deel overgenomen door de luchtmacht. Hetgeen het FMLN dwong om 's nachts te vechten en een manier te vinden om vliegtuigen en helikopters uit de lucht te halen. De 10 mei manoeuvre is op een aantal punten van belang geweest:

- er werd op grote schaal, gelijktijdig op verschillende punten in 12 van de 14 provincies actie gevoerd, waardoor het regeringsleger niet overal reservetroepen naar toe kon zenden
- de gevechten werden bij daglicht gevoerd en de FMLN-eenheden bleven in de dorpen i.p.v. zich direkt terug te trekken.
- er bleken effectievere manieren gevonden te zijn om met luchtafweergeschut helikopters neer te halen.

Op 29 mei j.l. kwam het FMLN opnieuw met een vredesvoorstel, een hernieuwde poging om een politieke oplossing te vinden voor de problemen in El Salvador. Het is een lijst van politieke compromissen waar zowel de regering als het FMLN zich te houden heeft:

- het FMLN zal geen aanslagen plegen op politieke-, regerings-, en legerleiders, noch op hun familieleden.
- er komen geen nieuwe transportstops, sabotage-acties op het openbaar vervoer, hoogspanningsmasten en commerciële centra in de steden. De Arena-regering moet dan:
- D'Aubisson uitsluiten van welk staatsorgaan dan ook en tevens dient hij met anderen berecht te worden voor de moord op Romero

- de doodseskaders moeten ontmanteld worden en de patriottische Burgerweereenheden opgeheven.

- vakbondskaders, activisten en politieke gevangenen moeten direkt in vrijheid gesteld worden.

- arrestaties, moorden en verdwijningen dienen te worden stopgezet.

- er moeten garanties komen dat universiteiten en kantoren van de bevolkingsbeweging niet meer worden aangevallen.

Het FMLN doet dit voorstel om een democraties proces op te starten en om zo te komen tot een politieke oplossing, hetgeen het FMLN altijd heeft voorgestaan. Het FMLN legt de wapens niet neer en er is geen sprake van overgave. Het FMLN voorspelt een reaktivering van de oorlog wanneer er niet op het hernieuwde voorstel wordt ingegaan. Het FMLN stelt ook duidelijk, voorbereid te zijn op een eventuele reaktivering.

Christiani heeft in zijn redevoering weer herhaald dat wanneer het FMLN bereid is te integreren, zij dezelfde grondwettelijke ruimte zal krijgen als andere politieke partijen, maar dat het FMLN op dit moment geen onderhandelingspartner is. De Arena partij zal voor de wereldopinie een partij moeten zijn die snel en effectief kan afrekenen met de problemen in El Salvador, omdat zij afhankelijk is van economische en militaire steun van het buitenland. De USA kan het zich niet permitteren openlijk een diktatuur te steunen, een

regering die direkt in verband kan worden gebracht met de doodseskaders en met de steeds slechter wordende mensenrechtensituatie. (De Arena-regering heeft inmiddels ook al zijn toevlucht genomen tot het instellen van 'hot-lines' waar aangiften kunnen worden gedaan van verdachte personen of acties).

Zowel de Arena-partij en het leger zijn nog steeds verdeeld over de te voeren oorlogsstrategie, maar bronnen vermelden dat de Arena-regering inmiddels een blauwdruk heeft klaarliggen, om de massa-organisaties uit te schakelen.

- in de eerste fase zullen leiders van populaire bewegingen aangepakt worden: het gaat hier om

ongeveer 20.000 mensen.

- in de tweede fase zullen een groot aantal mensen die het FMLN, op welke manier dan ook steunden, uitgeschakeld worden

- in de derde fase zullen er invasies komen in de dorpen die deel uitmaken van het FMLN-netwerk en per dorp ongeveer 50 mensen worden uitgeschakeld.

Ondanks alle plannen, nieuwe uitgevaardigde repressieve wetten, zal de Arena-regering het moeilijk krijgen omdat het verzet van de massa-organisaties, de kerken en de bevolking vannu El Salvador nog steeds groeit en het FMLN-leger sterker dan ooit is.

FMLN-INFO

PAPENHULST 26 DEN BOSCH
073 122201

Verklaring

Vannacht hebben wij bij een tiental Telegraaf-bijkantoorjes in A'dam sloten dichtgekit, leuzen gekalkt en ruiten vernield. Dit naar aanleiding van de hetze campagne van de "Grootste krant van Nederland". De Telegraaf is er altijd al niet te beroerd voor geweest om op vooroordelen in te spelen. Dit keer zijn de Tamils het slachtoffer. Met voorpagina verhalen wordt het vooroordeel bevestigd dat mensen die hier asiel aanvragen de vruchten komen plukken van de nijver werkende "Hollandse jongens". Dat in dit geval de Tamils een luilekker leventje leiden en op vakantie zijn in Sri Lanka. Van dezelfde "Hollandse jongens" hebben de voorouders de geboortelanden als die van de Tamils en van zovele andere volkeren leeggeplunderd en hebben zich ook verrijkt aan de slavenhandel.

Deze plundering gaat nog steeds door op een meer geraffineerdere wijze via multinationale ondernemingen, geldleningen via IMF en de zogenaamde ontwikkelingshulp. Daarom is voor ons de vraag politiek of economies vluchteling onbelangrijk. De Telegraaf speelt niet alleen in op vooroordelen maar creëert ze ook en is daarom direkt verantwoordelijk voor vreemdelingen haat, racisme en fascisme. Wij willen racisme en fascisme en hun veroorzakers nu aanpakken voordat het te laat is.

Welkom Tamils
Welkom Chileense vrouwen (gevlucht voor sexueel geweld)
Welkom vluchtelingen

Sla de fascisten op de vlucht

AUTONOMEN TEGEN RASCISME EN FASCISME

persbericht

LAAT DIT EEN STIMULANS ZIJN..

In de nacht van 15 op 16 juli hebben wij het distributiekantoor van de Telegraaf te Hoorn aangepakt.

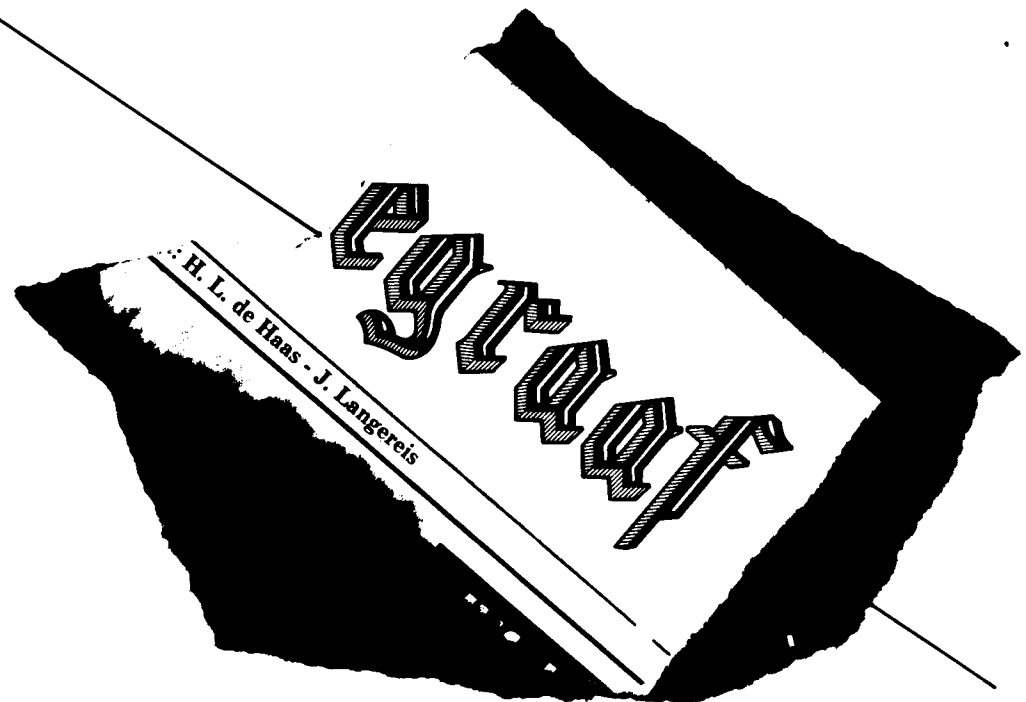
Onlangs is de Telegraaf de hetze tegen politieke vluchtelingen weer begonnen d.m.v. leugenachtige publikaties over Tamils. Hierin wordt gesuggereerd dat politieke vluchtelingen (o.a. Tamils) op vakantie gaan naar hun land van onderdrukking. De Telegraaf schotelst subjectieve en suggestieve informatie voor om zo het volk te manipuleren. Voor de zoveelste keer laat dit blad haar journalistieke capaciteiten zien. In nieuwsberichten wordt, zover bekend, de etnische afkomst van mensen (verdachten) vermeld.

Al eerder is de Telegraaf tot rectificatie gedwongen vanwege berichtgeving zoals hierboven beschreven.

Klaarblijkelijk is dit een stimulans (vanwege de "reclame"?) om op dezelfde voet door te gaan met het publiceren van leugens. Zij weten niet wat dit voor gevolgen kan hebben voor potentiële vluchtelingen. Er worden kamervragen gesteld n.a.v. het Telegraaf-bericht. Er zijn dus mensen (waaronder het kamerlid (VVD)) die een "krant" als de Telegraaf serieus nemen. Een gevaarlijke situatie, want racisme dreigt op die manier een legaal tintje te krijgen.

Met deze actie (stenen door de ramen) proberen wij de aandacht op deze gang van zaken te vestigen en hopen we deze een halt toe te roepen.

groet! SPONTAAN & RADIKAAL.

Muziek en Shell

Op 5 juli traden in het kader van de 'Haagse Boschdagen' de Koninklijke Shell Harmonie en het Shell Dansorkest op in het Haagse Bos dus. Wij wonen in een rijtje er slecht aan toe zijnde herenhuisen, aan de achterkant grenzend aan....het Haagse Bos! Wij zijn muzikale krakersters en besloten een tegenkonsert vanaf onze daken te geven. Om het bewustwordingsproces in onze buurt, een van de truttigste wijken van Den Haag, een beetje te stimuleren hebben wij posters en stickers geplakt, een spandoek opgehangen en bij de aanvang van de Shellfanfare foldeertjes uitgedeeld.

Onze muziek deed de Harmonie niet stoppen, maar maakte de luisteraarsters dermate gek dat een wijkbewoner stenen wilde gaan gooien. Een bewoner wilde dit verhinderen. Dit was aanleiding voor de Haagse kit om met zoveel geuniformeerden en stillen te verschijnen dat WO 2 opnieuw aan de gang leek. Busjes, jeeps, bosjes stillen met houten 'wandelsokken', alleen de paarden lieten ze thuis. Grote stress alom. Er is niemand opgepakt, wel probeerden ze een fototoestel af te pakken (lekker niet gelukt, wel mooie fotoos gemaakt!).
Bron: BBS De Zwarte Ster.

KONFRONTATIE

Op 26 juni trad de Rotterdamse hardcore band DOG BREATH op in jongerencentrum "de uitbraak" in Rotterdam-Zuid. Al bij binnenkomst hadden we duidelijke twijfels over de mentaliteit van zowel personeel als bezoekers. Er werd keiharde speed-metal gedraaid, waarin duidelijk steeds weer de woorden "Sieg heil" te verstaan waren. Voor het podium stond een soort hek, en de dansvloer had meer weg van een landingsbaan (lichtjes in de vloer). Maar goed, we zouden nu eenmaal optreden, ook al was bij sommige bezoekers aan kledingstijl en/of gedrag wel te merken dat ze nogal twijfelachtige politieke sympathieën hadden. De eerste vier nummers gingen nog wel, de reacties van het publiek waren niet uitgesproken positief of negatief. Dat veranderde al snel bij het vijfde nummer, een nummer met een antifascistische tekst, getiteld "nazi pigs". Voordat we dit nummer gingen spelen liet onze zanger nog eens duidelijk merken hoe hij (en wij allemaal trouwens) over nazi's dacht. Dat viel duidelijk niet in goede aarde bij het publiek, er werd iets gebruld over "joden" en terwijl we dit nummer speelden stonden ongeveer tien van die idioten te siegheilen voor het podium. Bij het volgende nummer werd er een bierglas gooid; ons werd nu de functie van het hek duidelijk. Na het zevende nummer hielden we het maar voor gezien. De sfeer was ondertussen rondtuit grimmig geworden. We pakten zo snel mogelijk onze spullen in. De d.j. liet ondertussen merken waar zijn sympathie lag door dat "sieg heil"-nummer nog maar eens te draaien. Toen we buiten onze bus wilden gaan halen bleek het hele zootje daar voor de deur te zitten. Bovendien was de groep aanzienlijk gegroeid, blijkbaar hadden ze wat vriendjes gebeld. Ook hadden ze de banden van onze bus lekgestoken. De situatie begon nu echt dreigend te worden: 25 a 30 nazi's tegen 4 bandleden en plusminus 10 vrienden en kennissen. Toen we net al onze spullen hadden ingeladen gingen ze tot de aanval over. Een groepje van onze mensen vluchtte naar buiten, anderen werden binnen gekonfronteerd met een aanzienlijke overmacht. Er vielen over en weer enkele rake klappen. Maar ondanks hun overmacht gingen ze er niet toe over om iedereen compleet de grond in te stampen, misschien waren ze niet gewend dat er te ruggeslagen werd. Op een gegeven moment slaagden de mensen die nog binnen waren erin, in

het busje te springen en er vandoor te gaan. Dit leverde nog enkele stenen door de ruiten van het busje op. Het personeel stelde zich al die tijd, op z'n zachts gezegd, onverschillig op. Eerst weigerden ze de politie te bellen, dit zouden ze pas doen "als er iets gebeurde". De politie had, toen er iets gebeurd was, trouwens ook geen haast. Uiteindelijk bleken twee aan ons toebehorende brommers ook nog in de fik te zijn gestoken. Later op de avond arresteerde de politie nog iemand op één van die brommers, maar hij werd dezelfde avond nog vrijgelaten. En we waren nog niet eens betaald voor ons optreden! Totale schade voor ons: zo'n 1500 gulden.

Pas later, na dreigen met een proces, wilde men toch overgaan tot betaling van ons honorarium. Maar voor de rest waren ze "niet aansprakelijk" en was de schade "buiten het gebouw aangericht".

Dit alles was het zoveelste incident met neonazi's in R'dam binnen enkele maanden. Bij ons roept het ook enkele vragen op. Hoe het mogelijk is dat de gemeente zo'n tent subsidieert, bijvoorbeeld. In ieder geval laten wij het er niet bij zitten. Ten eerste roepen we iedereen op om "de uitbraak" voortaan te boycotten. Verder zijn we ook bezig met het organiseren van een groot antifascistisch benefiet, dat zal plaatsvinden in "de Vlerk", R'dam-Centrum, begin september. We roepen alle antifascistiekomitees, die bereid zijn daar met een standje te staan, op om met ons contact op te nemen. Ook willen we graag antifascistische video's en films huren/lenen. NAZI'S RAUS!

Dog Breath
tel.: 010-4660333
Postbus 3539 3003
AM R'dam.

HONGARIJE-REIS MET DE NIEUWE VOORUITGANG

In Hongarije staat momenteel van alles te gebeuren. Politieke en sociale veranderingen zijn letterlijk dagelijks te bespeuren. Afgelopen jaar is de oude partijleider Kádár uit al zijn functies ontheven. De leider van de volksofstand in '56 is op 15 juni j.l. met veel vertoon gerehabiliteerd. Heette de volksofstand in mei nog een kontra-revolutie opgezet en gesteund door agenten van het imperialisme en het fascisme, nu is het officieel een spontane volksofstand tegen de stalinistische terreur.

Tevens zijn er in 1990 voor het eerst in de Hongaarse geschiedenis vrije verkiezingen. De algemene verwachting is, dat de kommunisten massaal weg gestemd worden. Ondanks hun liberale politiek van de laatste tijd. Hierdoor heerst er een nogal zenuwachtige stemming onder veel mensen. Onzekerheid oevr de toekomst, de politieke en economische crisis waar het land in verkeert doet veel mensen een nieuwe burgeroorlog vrezen (zeker als Gorbatsjov het niet zou redden) In dit land gaan we een kijkje nemen:

We hebben een globaal programma in elkaar gedraaid:

16 augustus: vertrek uit Amsterdam

17 augustus: Nürnberg, de Indiakommune

18:bezoek aan voormalig concentratiekamp in Mathausen/Oostenrijk

19: aankomst in West-Hongarije in Szergény. Klein dorpje in een landbouwcoöperatie.

20: Midden-Hongarije. Naar Puszta-vacs waar gefeest wordt. Tevens zijn er debatten door nieuwe politieke en (milieu) aktiegroepen over de nieuwe ontwikkelingen in Hongarije.

23: Bezoek aan de vluchtelingenkampen in Oost-Hongarije. In Hongarije zitten inmiddels 40.000 vluchtelingen uit Roemenië, die de waanzin van Ceaucescu ontvlucht zijn.

30: Piliscsaba. Een dorpje 20 km ten noorden van Budapest. Ontmoetingen met milieu-aktivisten (tegen de bouw van de dam in de Donau) en de lokale tegenkultuur in Budapest.

5 september: Bezoek aan een alternatief wijnbouwprojekt ten noorden van het Balatonmeer. Mogelijkheid tot meehelpen en zwemmen is mogelijk. Tevens bezoek en uitstapjes in de omgeving (vulkanies meer, wat erg gezond schijnt te zijn + natuur)

12: vertrek terug, aankomst 16 september in Amsterdam.

Als we onderweg in Hongarije een plek tegen komen, waar iedereen een leuk gevoel bij heeft, biedt het programma ruimte om daar neer te strijken. Het geheel krijgt een

karakter van een soepel georganiseerd programma.

Mensen die meewillen kunnen zich opgeven bij Frontline, 020-6644117 op A. Cuypstraat 8 (of 020-251565) Inclusief eten kost de reis 500,-. Mensen die meewillen moeten na telefonies opgeven alvast 100,- storten op giro 35461 t.a.v. Roelof Scholtens Bosklopper, postbus 576, 1000 AN Amsterdam

PERSBERICHT

AKTIVA is een onafhankelijk maandblad voor Den Bosch en omstreken, dat sinds begin april bestaat. Tot nu toe zijn er drie nummers verschenen.

AKTIVA wil op een kritiese en onafhankelijke manier berichten over akties en kultuuruitingen, die de strijd voor maatschappelijke veranderingen ondersteunen. Naast akties besteden we aandacht aan politiek, kunst, muziek en meer. Het eerste nummer van AKTIVA is in een oplage van 220 gratis verspreid in café's, boekhandels en scholen in Den Bosch en op enkele plaatsen in Utrecht, Eindhoven, Tilburg en Oss.

De redaktie bestaat uit 8 mensen. We interesseren ons voor politiek, kunst en muziek en constateren een gebrek aan een serieus blad, dat deze uitingsvormen bij elkaar brengt. Naast aktueel nieuws willen we ook achtergrondverhalen, interviews en beschouwingen brengen. Behalve een redaktioneel beleid willen we met AKTIVA ook een open podiumfunctie vervullen. Dat houdt in dat mensen gedichten, persoonlijke verhalen, artikelen en mededelingen naar ons op kunnen sturen. Alle inzendingen worden zo mogelijk ook geplaatst.

Naast regionale stukken staan er in AKTIVA ook landelijke onderwerpen. We roepen dan ook iedereen in den lande op om massaal persberichten, artikelen, gedichten, collages en dergelijke te sturen aan:

AKTIVA, postbus 1267, Den Bosch. Abonneren kost 25,- per jaar voor personen en 30,- per jaar voor instellingen.

Storten op giro 5965232 ten name van AKTIVA, o.v.v. nieuw abo.

Strijdbare groetjes,
de medewerkersters van Aktiva

ZO IN DE LOOP DER JAREN IS ER VEEL KRITIEK LOSGEBARSTEN OP HET DRAGEN VAN BIVAKMUTSEN! DAAR SNAP IK NU NIETS VAN. BEHALVE DAT HET ZO'N FIJN GEVOEL GEEFT, HEEFT DE BIVAKMUTS OOK ZOVEEL PRAKTISCHE VOORDELEN! EN DIE ZIJN TOCH ECHT NOODZAKELIJK VOOR DE RADIKALE STRIJD!

"NEEM NU B.V. HET ONDERKANDEN MET AMBTENAREN. HEEL VERVELEND, SOMS NOODZAKELIJK MAAR VOORAL GEVAARLIJK!"

VAN BEVEREN, WIJ Blijven gewoon wonen, gesnopen?

"WANT VOOR JE HET WEET RAAK JE BESMET DOOR DE BUROKRATIE EN BEN JE ZELF AMBTENAAR GEWORDEN."

BERT, M'N VRIEND, DAAR KAN IK IN DIT STADIUM NOG NIETS OVER MEEDEN!

"DIT GEEFT MAAR AL TE VAAR PROBLEMEN MET DE ACHTERBAN. RAMPZALIGE ISOLEMENT DREIGT IN HET VERSCHIET TE LIGGEN!"

NO PASARAN, VAN BEVEREN!

"MET EEN BIVAKMUTS ZAL HET NOOIT ZOVER LOPEN. HET MAAKT JE POSITIE DIE JE INNEEMT, NERRASSEND DUIDELIJK!"

JE HEBT GELIJK! EEN ZONNEBRIL ONDER EEN BIVAK IS NOG EFFE TIEVER!

OOK LINKS-RADIKAAAL?

NEE, NEE! IK PROBEER TE STOPPEN MET ROKEN!

"RADIKAAAL ZIJN HOUDT IN PRINCIPES HEBBEN DOOR KEUZES TE MAKEN..."

ZEKER, TOEN IK ZEVEN WAS KDOOS IK ER VOOR OM GEEN VLEES MEER TE ETEN.

WAUW!

MAAR HET VALT NIET MEE OM ALTIJD RADIKAAAL-PRINCIPEEL TE WEZEN. SOMS IS DE VERLEIDING STERK. HEEL STERK!"

HAMBURGER RALWE BIEFSTUK

GRANDEURANT ZEEHONDJES

GEKOOKTE ZEEHONDJES

"EEN MOMENT VAN ZWAKTE KAN FATALE GEVOLGEN HEBBEN! ZOEF... EN WEG IS DE GELOOFWAARDIGHEID! (EN VOORDEELIG WINKELEN BIJ DE VOEDSELCOOP...)"

GRRR

SMAK

WAT?

"ANONIMITEIT IS KRACHT!"

Snackbar VETTE HARRI

TWE FRIKANDEL RETOUR EN EEN HALVE KIP

POM POM POM

"SOMS, TIJDENS HET VOEREN VAN DE RADIKALE STRIJD, WORDT JE OVERVALLEN DOOR ANGST?"

DEKSELS

DIT LOOPT FOULT!

EUROPA 1992

"ANGST KAN VERLAMMEND WERKEN. AKTIE WORDT NIET ONDERNOMEN. EEN IN DE LOOP DER JAREN ONTWIKKELDE MAATSCHAPPIJ ANALYSE IS IN EEN KLAP VERDWEENEN!"

oei, oei...

EUROPA 1992

"ALS ER IETS DE REVOLUTIE DWARSBOOMT, DAN IS DAT WEL DE ANGST VOOR CONFRONTATIE!"

IK WAARSCHUW MAAR EEN KEER, HOOR JE!

EUROPA 1992

"EEN BIVAK LEERT JE JE EMOTIES ONDER CONTROLE TE KRIJGEN. JE RAAKT NIET SNEL IN PANIEK EN JE REAGEERT KRACHTIG EN FLEXIBEL!"

WAT ZIE JIJ ER SLECHT UIT, VANDAAG!

ACH...

"SINDS ARTIKEL 140 IS VERGADEREN EEN HOPELOZE ONDERNEMING"

IS HIER DE STEDELIJK OVER DE ONTRUIMING?

JA

VERKOPEN JULIE STUF?

MDEZES KRIEBEL!

"NIEMAND DURFT NOG EEN RADIKAAAL VOORSTEL TE DOEN. NIEMAND DURFT IBERHAUPT TE KOMEN. OP WAT DOORGEWINTERDE BONZEN NA..."

STOP ONTRUIMING TESSELSCHADESTR STOP DE CITYVORM

DAAR KOMT DE Wijk-AGENT OH TE ONTRUIMEN! INHAKEN!

STADHUIS AFBRANDEN!

BIER!

KRAAIEPOTEN!

BARRIKADEREN!

"HET GEVOLG IS DAN OOK DAT HET VERZET WAT GEWENST IS, NIET GEVOERD WORDT EN SCHAMELE ALTERNATIEVEN OVERBlijVEN..."

MANNEN! VERENIGD U IN MANNENGOEDEN! VOOR HET VOEREN VAN WARE ANTI-PATRIARCALE STRIJD!!

♀♀ STRIJD WERELDWIJD

"VERGADEREN MET BIVAKS OP WELLICHT EEN GOEDE OPLOSSING"

KNOTS! MORGEN ALWEER EEN DEMO!!

MAAR IK BEN OOK TEGEN!

OO ♀♀ EISEN DE STRAAT TER

TSSSS!

"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

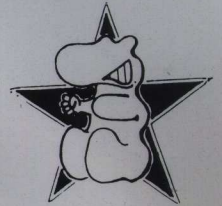
"BIJ ELKE DEMONSTRATIE ZOU HET DRAGEN VAN EEN BIVAKMUTS VERPLICHT MOETEN ZIJN OM ZO EEN RADIKALE REVOLUTIONAIRE STRIJD MET PERSPEKTIEF TE KUNNEN VOEREN."

Blijven lachen, allemaal!

STOP EUROPA '92

tegen een verenigd europa van het kapitaal!

landelijke aktiedagen
tegen de european festivities
in den haag (NL) 6 t/m 10 sept '89

STOP EUROPA '92

INITIATIEFGROEP TEGEN EF '89
postbus 10233, den haag

6 sept : Manifestatie

7 sept : DEMO

8 - 10 sept :

Akties & Symposia over:

- vluchtelingen- en asielbeleid
- cityvorming
- justitie en repressie
- bevolkingspolitiek en bio- en genetechnologie

